

De scriptoribus Syris orthodoxis

CHRONICON EDESSENUM.

CAPUT IX.

387

Chronicon Edessenum.

I.
Chronici Edesseni Auctor Orthodoxus, floruisse videtur circa annum Christi 550.

U^ls fuerit Chronici Edesseni Auctor, & qua ætate floruerit, nobis hæcenus incompertum est. Illud tamen satis constat, eum Catholicam Fidem coluisse, tum quia quatuor sacras Synodos sese admittere declarat ad annum Græcorum 838. tum etiam quia impugnatores Concilii Ephesini, aut Chalcedonensis disertè rejicit, Orthodoxos Viros impensè commendans: quod Catholicorum erat illius temporis, quo ipse vixit, certissimum indicium. Vixisse autem videtur circa annum Christi 550. quum Historiam suam usque ad annum 540. produxerit, ut mox patebit: Quam quidem ipsum ex Archivo Ecclesiæ Edessensæ descripsisse, ostenditur ex initio, ex progressu, & ex fine ejusdem. Nam initio quidem hujus Historiæ describit aquarum eluvionem quæ Edessam obruit sub Severo Imperatore, & Abgaro Rege, secundum Acta per Notarios olim excepta, & in Archivo publico conservata, quæ nos in suum locum conjecimus. Deinde totus ferè est Auctor in recensenda Episcoporum Edessensorum serie, eorumque rebus gestis describendis. Ibi demùm finem scribendi facit, ubi Pastores Jacobitæ Ecclesiam illam invadere cœperunt.

II.
Græcorum Epocham utitur, quæ Christianam vulgarem annis trecentis undecim ex ejusdem mente antecedit.

Epocha autem, qua utitur, Græcorum est, quam & *Seleucidarum*, seu *Syro-Macedonum* appellant. Eam verò Christiana Æra *annis trecentis novem* priorem esse, ex communi Edessensorum sententia affirmat. At

si Indictiones, quas aliquando indicat, diesque mensis, atque hebdomadæ, quos frequenter designat, inspiciamus, planum fit, annos prædictos dici quidem *trecentos novem*, sed esse *trecentos undecim*: atque adeò Christi nativitatem juxta ejus mentem in annum Græcorum trecentessimum undecimum, non trecentessimum nonum reverà incidisse. Id liquido apparet ex iis, quæ de terræmotu Antiochiæ, deque S. Simconis Stylitæ obitu scribit: Hunc enim asserit in cælum evectum fuisse *anno Græcorum 771. die 2. Septembris, feria quarta*, quæ respondent *anno vulgari Christi 460. non 462*. Terræmotum autem Antiochiæ contigisse refert *anno Græcorum 837. die 29. Maii, feria sexta*, nimirum *anno Christi 526. quo dies Maii vigesimus nonus in feriam sextam incidit, non anno 528. quo dies ille in sextam feriam competere nequit*. Denique anno Græcorum 850. *Indictionem secundam* illigat, quæ tamen *anno Christi 539. non anno 541. respondet*. Atque adeò Christianam vulgarem Epocham ex ejus mente, necesse est, posteriorem esse Æra Græcorum *annis trecentis undecim*, non trecentis novem.

Initium ducit ab institutione Regni Edesseni, quam ipse ad annum Græcorum 180. consignat: Definit verò in annum Christi 540. quo bellum Persicum Justinianum inter & Chosroem exarsit: quamvis ordinem temporis nonnunquam negligit, aut pervertit: quod tamen amanuensi potius, quàm Auctoritribuendum existimo. Quare in eo publicando res gestas in primis suo loco & ordini restituam: annotationes autem nonnullas, quæ ipso, aut aliis Historicis lucem asferre videntur, in margine adjiciam.

III.
Initium Chronici ab anno Græcorum 180. Finis verò in ann. 851.

Compendiaria rerum gestarum Historia.

لأعنه وشمكتا امر وشمكتا

دعنه مالا وشمكتا
وشمكتا حارون

I. Anno centesimo octogesimo
coeperunt Reges regnare Edessa.

¹ Chronicon E-
desseum.

II. An-

دعنه

NOTA.

¹ Anno 180. Nimirum Græcorum, Seleucidarum, seu Syro-Macedonum: qui in annum ante vulgare Christi Epocham centesimum vigesimum nonum incidit, ex dictis supra num. 2. Regnabat tunc Syris Antiochus Sidetes, & Parthis Phraates, de quibus vide Justinum lib. 38. cap. 10. & 39. cap. 1. Josephum lib. 13. cap. 16. Eusebium in Chronico, & Orosium lib. 5. cap. 10. Septem post annis initium Regni Edesseni consignat Dionysius Patriarcha in Chronico, nimirum anno Abrahamæ 1880. qui Christianam Epocham ex ejusdem mente antecedit annis 136. ejusque finem cum anno vulgari Christi 217. conjungit. Sic enim scribit fol. 15.

وشمكتا امر وشمكتا
وشمكتا حارون وشمكتا
وشمكتا حارون وشمكتا
وشمكتا حارون وشمكتا
وشمكتا حارون وشمكتا
وشمكتا حارون وشمكتا
وشمكتا حارون وشمكتا
وشمكتا حارون وشمكتا

Anno Abrahamæ 1880. regnare cepit Edessæ Rex primus Orrhoës Heviæ filius: regnavit autem annis quinque: cujus de nomine urbs Orrhoa nuncupata est. Inchoatum fuit Regnum Edessenorum Olympiade 161. desit Olympiade 249. Et infra loquens de rebus gestis anno

Abrahamæ 2233. fol. 29. وشمكتا
وشمكتا حارون وشمكتا
وشمكتا حارون وشمكتا
وشمكتا حارون وشمكتا
وشمكتا حارون وشمكتا
وشمكتا حارون وشمكتا
وشمكتا حارون وشمكتا
وشمكتا حارون وشمكتا

Hic etiam Regnum Edessenorum cessavit, quod annis trecentis quinquaginta duobus duraverat. Ab hoc vero tempore deinceps Romanis subjeti fuerunt: Nempe ab anno 1. Heliogabali, qui juxta Dionysium in annum Abrahamæ 2233. Christi 217. Olympiadis 249. competit. Vide Pagium ad annum Christi 218. num. 10. ubi ex ejusdem Heliogabali Numismatis per Vailantium editis, & ex Dione lib. 78. pag. 907. deducit, hunc Imperatorem per antecessum

Augusti & Cæsaris nomen cum imperio Proconsulari, ac Tribunitia Potestate sumplisse, annosque suos non à mense Martio anni 218. quo acclamatus fuit Imperator, sed vel à Kalendis Januarii prædicti anni, vel ab anno 217. quo Eutychianus monitus fuisse dicitur ab oraculo Dei Heliogabali, ut Imperatorem nominaret putatum Caracallæ filium, supputari voluisse. Dionysii calculum comprobatur Dio, qui lib. 77. pag. 875. hæc de Antonino Caracalla Heliogabali decessore scribit: Quum ad ipsum tanquam ad amicum Augarus Rex Osroënorum venisset, ei fidem fregit, comprehensumque conjecit in vincula, & Osroënen Rege destitutum cepit. Quo tempore, inquit Tillemontius tom. 8. pag. 280. Regno Edessenorum finis impositus: nimirum ineunte anno Christi 217. qui fuit postremus Caracallæ, & primus Heliogabali annus. Atque huc respexisse videtur Eusebius, dum ex Africani Chronico laudatum Abgarum sub Macrino collocat: quia scilicet prædictus annus æquè ad Caracallam, atque Macrinum ejus successorem pertinebat. Non negaverim tamen, quosdam postea existisse Abgaros, qui Edessæ regnarint, ut liquet ex eorum nummis, qui supersunt; quorum unum sub Gordiano profert Scaliger ad annum circiter 240. eumque in celeberrimo Magni Ducis Hetruriæ Musæo exstare, me nuper admonuit Cl. Vir Sebastianus de Blancis: Quid enim vero propius est, quàm ut Heliogabalus, vel Alexander Mammææ, qui è Syria oriundi erant, aut saltem Gordianus junior, qui bello in Mesopotamia adversus Parthos feliciter confecto, ibidem fraude Philippi Præfetti Prætorio interfectus est, Reges Edessæ, Romanis tributarios, restituerint? At quum eorum feriem Dionysius in Chronico neglexerit, certè definiri non posse existimo, quo tempore, quo ve Imperatore Regnum illud conciderit: maxime quia ab anno Alexandri Mammææ quarto, quo Artaxerxes Artabano Parthorum Rege sublato Persicum Regnum instauravit, usque ad Aureliani tempora, Mesopotamiam nunc Persæ, nunc Romani tenuerunt. Quare in describenda ad calcem hujus Chronici Regum Edessenorum serie, ibi finem ei Regno imponam, ubi Dionysius illud desisse scripsit, nimirum anno Abrahamæ 2233. Christi 217.

1 **ܠܚܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ**
ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
2 **ܠܚܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ**
ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
3 **ܠܚܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ**
ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
4 **ܠܚܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ**
ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
5 **ܠܚܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ**
ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ

II. Anno ducentesimo ¹ sexagesimo sexto imperavit Augustus Cæsar.

III. Anno trecentesimo ² nono Dominus noster natus est.

IV. Anno quadringentesimo ædificavit sibi Abgarus ³ Rex Mausolæum.

V. Anno quadringentesimo quadregesimo nono Marcion ⁴ ab Ecclesia Catholica defecit.

VI. Anno quadringentesimo sexagesimo quinto, die undecima Julii natus est Bardefanes ⁵.

VII. Lu-

NOTÆ.

1 Anno 166. Is erat, ex mente Edessæ-
 norum, ante Nativitatem Christi annus qua-
 dragesimus tertius, ex dictis suprâ num. 2.
 Initium autem ducit à nece Julii Cæsaris,
 quæ in diem 15. Martii incidit: atque adeo
 Nativitas Christi, juxta Syros Scriptores,
 in annum Augusti 44. confertur: quæ etiam
 fuit Ecclesiæ Occidentalis opinio. Vide Pa-
 gium in Apparatu num. 157.

2 Anno 309. Idem de anno Natalis Chri-
 sti affirmat Gregorius Barhebræus in Hor-
 reo mysteriorum in Tabula Chronologica,
 quam Expositioni Evangeliorum præmittit,
 & alibi passim. Atque hæc fuit communis
 Syrorum sententia, quorum tamen annum
 trecentessimum nonum respondere anno tre-
 centesimo undecimo, notavimus suprâ nu-
 mero 2.

3 Abgarus. Hic fuit decimus nonus
 Edessæ Rex, de quo infrâ.

4 Marcion. Diversi hujus hæreseos ini-
 tia diversi Auctores constituunt. S. Cypria-
 nus Epistola ad Pompejum affirmare videtur,
 sub Hygino Papa Marcionem hæresim suam
 propalasse: Necdum quoque (ait) Marcion
 de Ponto emerisset, cujus Magister Cerdon sub
 Hygino tunc Episcopo, qui in Urbe nonus fuit,
 Romam venit, quem Marcion sequutus additis
 ad crimen augmentis, impudentius cæteris &
 abruptius in Deum Patrem creatorem blasphemare
 instituit. S. Epiphanius hæref. 42. post
 Hygini obitum id factum refert: Quum ita-
 que (inquit) Marcion assequutus non esset ab
 ipso (hoc est, à Patre Episcopo) per blandi-
 tias quæ petebat, non ferens multorum ludi-
 brium, ab urbe sua aufugit, & venit Romam,
 quum mortuus esset Hyginus Episcopus Roma-
 nus &c. Sed & ante obitum S. Hygini, anno
 Christi 138. Marcionem hæresim suam disse-
 minare cœpisse, præter Chronici Edesseni
 testimonium, ostenditur ex S. Justino Mar-
 tyre, qui in priori sua Apologia circa an-
 num Christi 139. scripta, Marcionis men-

tionem duobus in locis facit. Præterea Phi-
 lastrius lib. de hæresibus cap. 46. scribit, Mar-
 cionem primò in Asia errores docuisse, ibi-
 que à Joannis Discipulis convictum, Romam
 venisse. Jam itaque ante suum Romam ad-
 ventum, hæresim in Asia promulgaverat,
 idque sub Hadriano Imperatore, & Hygino
 Papa, ut rectè observat Petavius in Ani-
 madversionibus ad Epiphan. hæresi 46. *Qua-
 re Marcion* (ut verbis Pagii concludam ad
 annum 144. num. 3.) *primùm in Syria nesa-
 rium suum dogma prædicavit, (postquam scilicet
 ob incestum à patre Ecclesiâ pulsus fuisset,)*
*idque Hadriano imperante, vel saltem Anto-
 nini Pii initio: ac postea Romam venit post Hy-
 gini Papæ mortem, ubi quum Presbyteri, qui
 Ecclesiam gubernabant, nihil innovare voluis-
 sent, ac ne Ecclesiæ quidem aditum impetrasset*
Marcion, in Pontum rediit, & majores trahens
spiritus, vehementius in eosdem illos errores
cœpit incumbere. Errata ejusdem in Sacris
*Scripturis sive per additionem, sive per de-
 tractionem recenset ac refellit S. Epiphanius*
loc. citat. quo etiam respiciunt Hymni
*S. Ephræmi à pag. 128. ubi Evangelicam ve-
 ritatem literis Alphabeti comparat, quibus*
nec addi, nec detrahi quidquam licet.

5 Bardefanes. Abgaro Maani filio fami-
 liaris fuit, teste S. Epiphanio hæref. 56. eum-
 que impulit, ut lege lata sanciret, ne quis
 in posterum seipsum eviraret, ut scribit Eu-
 sebius lib. 5. de Præp. cap. 10. *Duravit post*
illius (hoc est, Abgar Regis) obitum usque ad
tempora Antonini Cæsaris, non Pii appellati,
sed Veri, inquit idem Epiphanius loc. cit. quæ
tamen verba neque cum Dionysio Patriar-
cha, neque cum Chronico nostro Edesseno
cohærere possunt, si obitus Bardefanis sub
Antonino Vero, hoc est, M. Aurelio Impe-
ratore collocetur. Nam hic Imperator, Ter-
tulliano ac Dione testibus, è vivis excessit
die 17. Martii anno Christi 180. juxta Pa-
gium num. 2. At Edesseni Chronici nostri
Auctor refert Bardefanem anno Græco-
rum 465. hoc est, Christi 154. natum fuisse.

Si

[illegible]

فَذَرْنَاهُ فِي رَحْمَةٍ مِنَّا وَنَحْنُ فَاعِلُونَ

خُذْ مَنَاسِكَ هَٰذَا وَذُوقْ رَاحَتَهُمْ

30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 5

وَأَدْنَىٰ مَلَكًا وَخَوُصًّا حَمَلًا

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۚ

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّهْدِي اللَّهُ سَبِيلَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّضَلُّ اللَّهُ سَبِيلَهُ

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّهْدِي اللَّهُ سَبِيلَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّضَلُّ اللَّهُ سَبِيلَهُ

أَحْمَدُ بْنُ حَمَّالٍ حَقَّقَهُمَا وَمَلَّاهُ .

١٢٤

2. لَكُمْ قُلُوبٌ

عنه عهدها / ووجهه

عَمْرُوهُنَّ وَأُولَئِهِنَّ وَأُولَئِهِنَّ أَصْحَابُ

حِمَّةٌ مَدَى وَمُعَلِّمٌ لَّهُمْ مَلَكٌ

حَفَنَهُ فَمِنْ ذَٰلِكَ لَآئِهٖمُ مِٔةٌ وَّوَحْدَةٌ

५३

Hæc Acta, Regisque Abgari Edictum conscribere Mar-Jabus Bar-Semes, & Kajumas Bar-Magartat Notarii Edeffeni: eaque in Archivum Edeffenum intulere Bardinus, & Bulidus ejusdem Archivi Præfecti, utpote publicæ fidei testes.

IX. Anno quingentesimo decimo septimo Abgarus Palatium in oppido suo ædificavit.

X. Anno quingentesimo quinquagesimo primo natus est Manes 2

XI. Anno fexcentesimo decimo 3 quarto sub Diocletiano Imperatore muri Edessæ secundò corruerunt.

XII. Anno sexcentesimo vigesimo

N O T Æ.

1 *Palatium*. De quo vide suprà pag. 392.

2 *Manes.* Hujus hæreseos initium accurate describitur à S. Epiphanio lib. de Menfuris & Ponderibus, in hæc verba: *In nono igitur horum* (loquitur de Valeriano & Gallieno) *imperii anno* (qui fuit Christi annus 261.) *ascendit Manes, sive Manichæus à Perside, quando etiam ad Arbelaum Episcopum Cascharorum Mesopotamie disputationis gratia venit, & superatus latenter fugiit &c.* & hærel. 66. de Manichæis ejus sectariis. *In temporibus, inquit, Aureliani regis hi fuerunt, circa quartum annum regni ejus: nimirum circa annum Christi 273. in quem quartus Aureliani annus incidit. Annum igitur agebat Manes vigesimum primum, quum è Perside in Mesopotamiam primum invasit: natus enim fuit juxta Chronicon nostrum, anno Græcorum 551. Christi 240. quod nemini hætenus de ejus natali observatum.*

3 Anno 614. Christi 303. Diocletiani 20.
Mensem addit idem Auctor Chronici nostri

ad calcem in hæc verba : وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

١٠٨

$$\frac{1}{\sqrt{\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) e^{-x^2} dx = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) e^{-x^2} dx$$

*Secundò dejecta sunt ejusdem (Edessæ) moenia
sub Diocletiano Imperatore.*

sub Diocletiano Imper. mense Majo anno 614.
Eadem de submersione ejus urbis tradit Dio-

nysius in Chronico : |^r_—^r_—^v_—^v_—/° ||⁹_—^r_— Δ^v_—

جاءتني في بيتي في ليلة من ليالي شهر ربيع الثاني سنة ١٢٨٠ هـ.

10/11/2020. 10/11/2020. 10/11/2020. 10/11/2020. 10/11/2020.

الحمد لله وحده وصلى الله على محمد وآله وسلم

دستورالعمل و دستورالعمل

Anno Alexandri 614. Aquarum furiosa eluvio
Edessam corripuit, ejusque murorum parte,

qua Orientem Solem spectant decussa, in urbem
irrupit, & quidquid in ea occurrit, longius flu-

men asportavit. Ingentem itaque hominibus
pecoribusque perniciem attulit, universamque

Edessæ & Charrarum planitiem corrumpit.

فَمِنْهُمْ مَنْ قَالَ نَسَحُوا وَلَئِنْ كُنَّا إِلَّا لَمَجْلُومُونَ
وَأُخْرَىٰ. وَأَعْلَىٰ مِنْ ذَلِكَ كُتُبًا
مَعَهُمْ نَسَحُوا إِلَيْهِ رَغُلًا

جَعَلَهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ هُمْ
 لِحُكْمِهِمْ قَدْ هَوَّنُوا
 حَتَّى مَثَلُوا لَكُمُ الْمَلَائِكَةَ
 لِيُفْهَمُوا فُؤَادًا

3 حَتَّىٰ تَمُوتَ أَوْ تُشَفِّعَ لَكَ
4 لِقَاءَ رَبِّكَ فَإِنْ أَنتَ
مِنَ الْغَافِلِينَ

N O T Æ.

I *Cono Episcopus*. Hinc initium ducit series Episcoporum Edeſſæ, quam nos ad calcem hujus Chronici, addito aliorum, qui apud Dionysium ſubiunguntur, Catalogo dabimus. Ante Cononem alios Edeſſenæ Eccleſiæ præſuiſſe Antitiſites, ab ipſis nimirum Thadæi Melopotamiz Apoſtoli temporibus, in dubium revocari non debet: quos inter ſub Trajano Imperatore celebris fuit S. Barlaamas, ſeu Barſimæus, qui Sabelium ejuſque Sororem Barbæam baptizavit, ut legitur in Martyrol. Rom. die 29. Januarii. Pro Conone, *Cognatum* habet Metaphraſtes in vita SS. Guriz, Samonz, & Abibi, eumque anno Alexandri ſexcentefimo in vivis fuiſſe teſtatur, cuius verba retulimus pag. 330. *Cononis* meminit Joſue Stylites ad annum Græcorum 811. Chriſti 500. ubi præter jacta Eccleſiæ fundamenta, Cœmeterium etiam ipſum extruxiſſe, patet ex diſtis p. 271. Forſale locum duxuntat Cœmeterio designavit Cono; vel ejuſdem tantum fundamenta poſuit: nam illud poſtea à Aitallaha perfectum abſolutumque fuiſſe, notatur inſrà in Chronico noſtro. Ei ſucceſſit *Saades*, qui ex eodem Chronico ſedere cœpit ab anno Græcorum 624. uſque ad annum 635. hoc eſt, ab anno Chriſti 313. ad annum 324. ut ex numero ſequenti colligitur.

2. *Aitallabe*. In subscrptionibus Patrum Concilii Nicæni *Erbilaus*, *Erbolaus*, & *Etolus* appellatur. Alii *Aitilabam*, seu *Aitilabam* legunt. Sed rectius *Aitallabe*: Est enim vox Syriaca composita ex verbo *Aiti* attulit, & ex nomine .

Allaba, seu ut recentiores proferre malunt,

mo quarto jecit fundamenta Ecclesiæ
Edeffensæ Cono : Episcopus : ex-
struxit autem absolvitque ædificium
Saades Episcopus ejusdem Succes-
sor.

XIII. Anno sexcentesimo trigésimo quinto excitatum fuit Cœmeterium Edessæ, diebus Aitallahæ² Episcopi, anno prius, quàm magna Synodus Nicææ celebraretur.

XIV. Anno sexcentesimo 3 trigesimo quinto factus est Aitallahas Edessæ Episcopus : qui Cœmeterium & latus Australe Eccesiæ ædificavit.

XV. Anno verò 4 sequenti congregata est Nicææ Synodus Episcoporum tercentum decem & octo.

XVI. An-

Alobo, Deus. Ejus Episcopatus initium ad annum Græcorum 646. conjicitur apud Dionysium in hæc verba:

Anno sexcentesimo quadagesimo sexto factus est Aitallahas Edessæ Episcopus: Sed manifesto errore: nam annus ille à celebratione Concilii Nicæni decimus est, cui tamen Aitallaham interfuisse, omnia Latina, Græca, & Syriaca monumenta clamant. Sobensii in Collectione Canonum Par. I. cap. 3. fol. 61. Cod. Syr. Vat. 46. *Abfelamum*, non Aitallaham Nicænæ Synodo subscripsisse affirmat, additque eum fuisse S. Ephræmi ex forore nepotem. Verùm nullum hujus nominis Edessenum Episcopum extitisse, ex Chronico nostro & ex Dionysio compertum est. Sobensium verò ex *Abfamia* Syro Scriptore ac Presbytero Edesseno Abfelamum Edessæ Antistitem finxisse, notavimus pag. 170. Cæterum non Dionysio, sed ejus descriptori errorem illum tribuendum esse, colligitur ex loco, ubi id factum ponitur: nimirum inter annum Græcorum 641. & 642. quod argumentum est, amanuensem anno non suo Ordinationem Aitallahæ retulisse.

3 Anno 635. Sic emendavi errorem amanuens, qui habet : ^TΔα⁸ο⁸ ⁸Δα⁸ο⁸ ⁸Δα⁸ο⁸ ⁸Δα⁸ο⁸ ⁸Δα⁸ο⁸

Anno 636. contra id, quod paulò ante scripserat: Aitallaham nimirum anno Græcorum 625. Episcopatum iniisse.

4 Anno verò sequenti: nimirum Græcorum 636. Christi 325. ut communissima Orientalium fert opinio, quam confirmat Socrates lib. 1. cap. 13. Vide Baronium ad prædictum Christi annum.

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

1
2
3
4
5

XXI. Anno sexcentesimo sexagesimo septimo claruit Abraham Chidunensis inclusus.

XXII. Anno sexcentesimo septuagesimo corruit 2 Nicomedia.

XXIII. Anno sexcentesimo septuagesimo secundo migravit ex hoc saeculo Mar Abraham Edeffae Episcopus.

XXIV. Eodem anno decessit Vologesus 3 Nisibis Episcopus.

XXV. Item eodem anno Barfes 4 Episcopus, Imperatoris 5 iussu, ex urbe Haran Edeffam translatus est.

XXVI. An-

quum ex ingenti terramotu corruiisset incolaeque oppressisset, in Seleuciam Isauriae urbem sese contulerunt, ubi Synodum tenuere. Hunc terramotum describit Ammianus lib. 17. in hac verba: *Isdem diebus terramotus horrendi per Macedoniam, Asiamque, & Pontum assiduis impulsibus oppida multa concusserunt, & montes. Inter monumenta tamen multiformium arumnarum eminere Nicomediae clades, Bithyniae urbium matris, cujus ruinarum eventum verè breviterque absolvam. Primo lucis exortu, die IX. Kal. Septemb. concreti nubium globi &c. Accidit igitur juxta Ammianum circa finem Augusti, anni Graecorum 670. Christi 359. ut affirmant Dionysius & Auditor Chronici nostri, non 358. ut Baronius existimavit. Porro de Nicomediae lapsu Sermone edidit S. Ephraem, teste Gennadio cap. 66. cujus verba retulimus pag. 211.*

3 Vologesus. S. Jacobo Nisibis Episcopo successit, ut diximus pag. 18. Sed eum anno Graecorum 674. Christi 363. adhuc in vivis fuisse, testatur Dionysius in Chronico.

4 Barfes. Hunc Sozomenus lib. 6. cap. 32. Episcopum fuisse scribit non alicujus urbis, sed honoris duntaxat causa, tamquam ad repensanda praecleara ipsius facinora, in suo monasterio ordinatum: quod & de Lazaro, deque Eulogio Barfae successore affirmat. At Basilii Magnus in duabus, quas ad eum scripsit Epistolis, Theodoretus lib. 4. cap. 16. alique testantur, illum Edeffae urbis Episcopatum tenuisse: ad quem ex Throno Haran iussu Imperatoris translatus, asserunt Auditor Chronici nostri, & Dionysius Patriarcha. Quare (ut verbis utar Henrici Valesii in Notis ad laudatum Sozomeni locum) videntur Barfes & Eulogius initio quidem creati esse Episcopi vacantis loci, honoris causa: Postea vero Sedes illis tradita, quas regerent.

5 Imperatoris iussu: nimirum Constantii, qui circa finem anni Graecorum 672. Christi 361.

quum ex ingenti terramotu corruiisset incolaeque oppressisset, in Seleuciam Isauriae urbem sese contulerunt, ubi Synodum tenuere. Hunc terramotum describit Ammianus lib. 17. in hac verba: *Isdem diebus terramotus horrendi per Macedoniam, Asiamque, & Pontum assiduis impulsibus oppida multa concusserunt, & montes. Inter monumenta tamen multiformium arumnarum eminere Nicomediae clades, Bithyniae urbium matris, cujus ruinarum eventum verè breviterque absolvam. Primo lucis exortu, die IX. Kal. Septemb. concreti nubium globi &c. Accidit igitur juxta Ammianum circa finem Augusti, anni Graecorum 670. Christi 359. ut affirmant Dionysius & Auditor Chronici nostri, non 358. ut Baronius existimavit. Porro de Nicomediae lapsu Sermone edidit S. Ephraem, teste Gennadio cap. 66. cujus verba retulimus pag. 211.*

3 Vologesus. S. Jacobo Nisibis Episcopo successit, ut diximus pag. 18. Sed eum anno Graecorum 674. Christi 363. adhuc in vivis fuisse, testatur Dionysius in Chronico.

4 Barfes. Hunc Sozomenus lib. 6. cap. 32. Episcopum fuisse scribit non alicujus urbis, sed honoris duntaxat causa, tamquam ad repensanda praecleara ipsius facinora, in suo monasterio ordinatum: quod & de Lazaro, deque Eulogio Barfae successore affirmat. At Basilii Magnus in duabus, quas ad eum scripsit Epistolis, Theodoretus lib. 4. cap. 16. alique testantur, illum Edeffae urbis Episcopatum tenuisse: ad quem ex Throno Haran iussu Imperatoris translatus, asserunt Auditor Chronici nostri, & Dionysius Patriarcha. Quare (ut verbis utar Henrici Valesii in Notis ad laudatum Sozomeni locum) videntur Barfes & Eulogius initio quidem creati esse Episcopi vacantis loci, honoris causa: Postea vero Sedes illis tradita, quas regerent.

5 Imperatoris iussu: nimirum Constantii, qui circa finem anni Graecorum 672. Christi 361.

quum ex ingenti terramotu corruiisset incolaeque oppressisset, in Seleuciam Isauriae urbem sese contulerunt, ubi Synodum tenuere. Hunc terramotum describit Ammianus lib. 17. in hac verba: *Isdem diebus terramotus horrendi per Macedoniam, Asiamque, & Pontum assiduis impulsibus oppida multa concusserunt, & montes. Inter monumenta tamen multiformium arumnarum eminere Nicomediae clades, Bithyniae urbium matris, cujus ruinarum eventum verè breviterque absolvam. Primo lucis exortu, die IX. Kal. Septemb. concreti nubium globi &c. Accidit igitur juxta Ammianum circa finem Augusti, anni Graecorum 670. Christi 359. ut affirmant Dionysius & Auditor Chronici nostri, non 358. ut Baronius existimavit. Porro de Nicomediae lapsu Sermone edidit S. Ephraem, teste Gennadio cap. 66. cujus verba retulimus pag. 211.*

3 Vologesus. S. Jacobo Nisibis Episcopo successit, ut diximus pag. 18. Sed eum anno Graecorum 674. Christi 363. adhuc in vivis fuisse, testatur Dionysius in Chronico.

4 Barfes. Hunc Sozomenus lib. 6. cap. 32. Episcopum fuisse scribit non alicujus urbis, sed honoris duntaxat causa, tamquam ad repensanda praecleara ipsius facinora, in suo monasterio ordinatum: quod & de Lazaro, deque Eulogio Barfae successore affirmat. At Basilii Magnus in duabus, quas ad eum scripsit Epistolis, Theodoretus lib. 4. cap. 16. alique testantur, illum Edeffae urbis Episcopatum tenuisse: ad quem ex Throno Haran iussu Imperatoris translatus, asserunt Auditor Chronici nostri, & Dionysius Patriarcha. Quare (ut verbis utar Henrici Valesii in Notis ad laudatum Sozomeni locum) videntur Barfes & Eulogius initio quidem creati esse Episcopi vacantis loci, honoris causa: Postea vero Sedes illis tradita, quas regerent.

5 Imperatoris iussu: nimirum Constantii, qui circa finem anni Graecorum 672. Christi 361.

quum ex ingenti terramotu corruiisset incolaeque oppressisset, in Seleuciam Isauriae urbem sese contulerunt, ubi Synodum tenuere. Hunc terramotum describit Ammianus lib. 17. in hac verba: *Isdem diebus terramotus horrendi per Macedoniam, Asiamque, & Pontum assiduis impulsibus oppida multa concusserunt, & montes. Inter monumenta tamen multiformium arumnarum eminere Nicomediae clades, Bithyniae urbium matris, cujus ruinarum eventum verè breviterque absolvam. Primo lucis exortu, die IX. Kal. Septemb. concreti nubium globi &c. Accidit igitur juxta Ammianum circa finem Augusti, anni Graecorum 670. Christi 359. ut affirmant Dionysius & Auditor Chronici nostri, non 358. ut Baronius existimavit. Porro de Nicomediae lapsu Sermone edidit S. Ephraem, teste Gennadio cap. 66. cujus verba retulimus pag. 211.*

3 Vologesus. S. Jacobo Nisibis Episcopo successit, ut diximus pag. 18. Sed eum anno Graecorum 674. Christi 363. adhuc in vivis fuisse, testatur Dionysius in Chronico.

1 **XXVI.** **ANNO SEXCENTESIMO SEPTUAGESIMO QUARTO, MENSE JUNIO JULIANUS IN PERSARUM REGIONEM COPIAS EDUXIT, IBIQUE INTERIIT.**

2 **XXVII.** **ANNO SEXCENTESIMO SEPTUAGESIMO QUINTO, MENSE FEBRUARIO IMPERIO POTITUR VALENTINIANUS MAGNUS CUM VALENTE FRATRE.**

3 **XXVIII.** **ANNO SEXCENTESIMO SEPTUAGESIMO OCTAVO MIGRAVIT EX HOC SÆCULO MAR JULIANUS SABA.**

4 **XXIX.** **ANNO SEXCENTESIMO OCTOGESIMO PRIMO EXSTRUCTUM FUIT MAXIMUM EDESSÆ BAPTISTERIUM.**

5 **XXX.** **ANNO SEXCENTESIMO OCTOGESIMO QUARTO, MENSE JUNIO, DIE NONA, MIGRAVIT EX HOC SÆCULO MAR EPHRÆM & DOCTRINA CELEBRERRIMUS.**

XXXI. Men-

sti 361. non procul ab Edessa morabatur, ut refert Auctor Chronici Alexandrini sub hujus anni Coss. in hæc verba: *Constantius initio quartæ Indictionis* (erat quinta Indictio à Septembri cæpta, inquit Pagius num. 4.) *denunciatis sibi Juliani Caesaris insidiis, concitus à Tarso Ciliciæ ad Mopsuestiam, seu Mophsontes veniens, &c.*

1 *Julianus.* Ejus interitum die vigesima sexta Junii, anno Christi 363. ex Ammiano, Socrate, Idacio in Fastis, & Auctore Chronici Alexandrini, ponit Pagius num. 4.

2 *Valentinianus.* Imperator renunciatus est vi. Kal. Mart. teste Socrate initio lib. 4. Valens autem Imperii confors factus v. Kal. Aprilis, ut scribit Ammianus lib. 15. qui quum Valentiniani inaugurationem ad annum Bisextum consignet, eam anno Christi 364. contigisse ostendit, confirmatque, quod ex dictis supra liquet, annum nempe Græcorum 675. anno Christi 364. respondere.

3 *Julianus Saba.* Ejus obitum ad annum sequentem oscitanter differt Dionysii descriptor. Vide supra pag. 154.

4 *Baptisterium.* Eadem ex Chronico nostro apud Dionysium ad hunc annum.

5 *Mar Ephræm.* Ejus mortem ultra annum Christi 373. protrahendam non esse, præter Syrorum auctoritatem, quos pag. 34. laudavi, conjici etiam potest ex tempore motæ à Valente Imperatore adversus Catholicos Edessenos Persecutionis. Hæc enim juxta Baronium anno 371. vel 372. ut vult Pagius, aut demum anno 373. ut Syris placet, contigit, nec ullo modo ad annum 378. vel 380. quibus plerique obitum Sancti Doctoris collocant, differri potest. Atqui San-

ctum Ephræmum, antequam ea Persecutio moveretur, ad Superos evocatum fuisse, testantur Auctor Chronici nostri, Dionysius, & cæteri Syrorum: quibus suffragari videntur Socrates, Sozomenus, ac Theodoretus, qui eandem Persecutionem accurate describere, quin ullam Ephræmi mentionem facerent: cujus proculdubio meminissent, si in vivis adhuc fuisset. Quid enim vero propius est, quam illum in ea occasione insigni aliquo facinore inclaruisset, vel Persecutionem ab Edessena Ecclesia removendo, vel Barsen Antistitem suum cæterosque Presbyteros & Clericos à Valente Imperatore relegatos in locum exilii sequendo? Certè à generosa illa formina, cujus nobilissimum facinus laudati Scriptores referunt, superari se haudquaquam passus fuisset: nec ulla suppetit ratio, cur Valens Orthodoxis omnibus varias in regiones relegatis, soli Ephræmo parceret. Hinc etiam S. Basilii Magni obitus colligitur, qui sex circiter ante S. Ephræmum mensibus ex hac luce migravit, ut ex ejusdem Basilii Vita ab Amphilocho elucubrata, & ex Ephræmi gestis supra relatis liquet. Non enim assentior Pagio, qui ad annum 370. num. 24. Basilium Edessenzæ Persecutioni supervixisse contendit ex iis Basilii ipsius verbis in epist. 297. ad Chalcidenses, quibus affirmat, *Valentem Imperatorem quum omnes propemodum Ecclesias Pastoribus suis exspoliasset, ex Oriente Cæsaream se contulisse, ibique Basilium aggressum fuisse:* Quod etiam Nazianzenus Orat. in laud. Basilii, & Theodoretus lib. 4. cap. 19. testantur. Nam ut id de Valente verum sit, satis est, si pleraque Thraciæ, Asiæ, Syriæ, & non-

مَحْبُوبٌ / مُكَلَّمٌ وَبَلَّغٌ وَخَبِيرٌ
يَقْبُ خَلْدًا مَحْبُوبٌ / خَبِيرٌ وَخَبِيرٌ
دَيُّوْمُ / دَيُّوْمُ

1 خَلْدًا مَحْبُوبٌ / خَبِيرٌ وَخَبِيرٌ
دَيُّوْمُ / دَيُّوْمُ

2 دَيُّوْمُ / دَيُّوْمُ
خَلْدًا مَحْبُوبٌ / خَبِيرٌ وَخَبِيرٌ
دَيُّوْمُ / دَيُّوْمُ

3 دَيُّوْمُ / دَيُّوْمُ
خَلْدًا مَحْبُوبٌ / خَبِيرٌ وَخَبِيرٌ
دَيُّوْمُ / دَيُّوْمُ

& nonnullarum aliarum Provinciarum Ecclesias vexaverit; nec opus, ut Edessenam etiam invaserit. Adde, quod *Modestus*, qui ex omnium Scriptorum sententia Praefectus Praetorio erat, dum Valens Basilium Caesarea adortus est, eam dignitatem usque ad annum Christi 373. gessisse dicitur in Legibus Codicis Theodosiani, ut notat etiam Pagius ad annum 370. num. 31. qui tamen num. 25. perperam scripserat, ex subscriptionibus Legum Codicis Theodosiani apparere, *Modestum* anno 375. Praefectum Praetorio fuisse. Basilium igitur ante à Valente impugnatus fuerat, quàm Edessena Persecutio accideret, quæ nonnisi mense Septembri anni 373. excitata fuit. Neque obitat, quod Amphilochius in Vita Basilii scribit, eum Kalendis Januarii anno quinto Valentis & Valentiniani obiisse, idque, ut Gregorius Nyssenus in Epist. ad Olympium testatur, annis octo transactis in Episcopatu, & nono inchoato: atque adeo anno Christi 380. qui quintus erat Valentiniani Junioris annus, ut ait Pagius ad annum 378. num. 2. vel anno 376. in quem quintus Valentis, & Valentiniani Consulatus incidit, ut putat Combefisius in Notis ad Amphilochium: aut demùm anno 378. ut alii existimarunt. Nam ut ab Amphilochii verbis incipiam, mendum in iis inesse omnes agnoscunt, sive illud in numero annorum positum sit, sive in Valentis nomine, seu alia quacumque ratione: hinc nulla ex iis veritas erui potest, nulla lux obscuræ historiæ affulgere. Octo verò Episcopatus anni, qui à Nysseno cum nono inchoato memorantur, ad omnes Auctorum sententias æquè commode trahi possunt; præsertim quum Amphilochius cap. 8. & 9. Nicephorus lib. 10. cap. 25. & Auctor Chronici Alexandrini sub Consulibus anni 363. Basilium imperante Juliano jam *Caesarea Episcopum* appellarint, quod nimirum Ecclesie *Caesareensis*, absente Pastore, curam gereret, licet adhuc Presbyter esset, ut bene monet sæpe laudatus Pagius ad annum 365. num. 5.

1 Ab Arianis ejectus. Hanc Ecclesie Edessenæ persecutionem ad annum 371. re-

XXXI. Mense Septembri ejusdem anni Edessenâ Ecclesiâ populus excessit, ab Arianis ejectus 1

XXXII. Anno sexcentesimo octogesimo nono, mense Martio obiit Mar Barses Edessæ Episcopus.

XXXIII. Eodem anno, 2 die 27. Decembris postliminio reversi Orthodoxi Edessenam Ecclesiam recuperarunt.

XXXIV. Per idem tempus factus est Mar Eulogius 3 Episcopus, 3 anno

vocat Baronius num. 108. Ad sequentem annum protrahit Pagius num. 8. Dionysius verò Chronico nostro consentiens eandem excitatam refert mense Septembri anno Græcorum 684. Christi 373. Describit eandem Rufinus lib. 2. cap. 5. Socrates lib. 4. c. 18. Sozomenus lib. 6. cap. 18. & Theodoretus lib. 6. cap. 17. ubi præclarum facinus generosæ illius mulieris subneffunt, quod in Vita S. Ephraemi pag. 51. ad Juliani Apostatæ tempora revocatur, ut ibidem notavimus.

2 Eodem anno. Imò in eunte anno sequenti, hoc est, Græcorum 690. qui vertente anno Christi 378. respondet. Nam Valens Imperator interit mense Augusto anni 378. quo extincto, Gratianus cunctos, qui ab eo in exilium ejecti fuerant, revocavit. Lege præterea sanxit, ut omnes cujuscunque Religionis homines in Ecclesiis convenirent: Sola autem Eunomiani, Photiniani, & Manichæi pellerentur Ecclesiis, inquit Socrates lib. 5. cap. 2. cui suffragatur Sozomenus lib. 7. cap. 1. Addit Theodoretus de Gratiano loquens lib. 5. cap. 2. Porro simul cum Lege Saporem quoque Magistrum militum misit, qui tunc celeberrimæ habebatur, & Ariane quidem blasphemie prædicatores, tanquam feras quasdam à sacris ædibus excludi jussit: optimis autem Pastoribus ac Divino gregi easdem restituit. Atque id quidem in singulis Provinciis sine controversia executioni mandatum est. Edessenam igitur Ecclesiam non mense Decembri anni Græcorum 689. quo adhuc in cursu erat annus Christi 377. Sed anni Græcorum 690. Christi 378. pulsus post interitum Valentis Arianis, Gratiani jussu, Catholici recuperarunt. Idem de Chronico Dionysii dicendum, qui Arianorum ejectionem ad annum 689. Græcorum consignat.

3 Eulogius. Theodosius Magnus mense Januario anni 379. imperare cepit, testibus Socrate, Idacio in Fastis, Marcellino in Chronico, & aliis. Eodem igitur anno Eulogius Episcopatum suscepit, de quo vide Theodoretum lib. 4. cap. 18. Hic Concilio CPano subscripsit, ut in Actis ejusdem Concilii legitur.

1. *אֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא*
וְאֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא
וְאֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא
וְאֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא
 2. *אֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא*
וְאֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא
וְאֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא
 3. *אֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא*
וְאֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא
וְאֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא
 4. *אֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא*
וְאֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא
וְאֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא
 5. *אֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא*
וְאֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא
וְאֲנִי מְלִיכָא דְּחַדְדִּינָא דְּחַדְדִּינָא

NOTÆ.

1. *Rhesainam*. Vide suprà pag. 26.
 2. *Synodus*. Hanc ineunte anno Græcorum 693. hoc est à mense Octobri anni 381. celebratam fuisse, non modo Auctor Chronici nostri, sed etiam Dionysius affirmant: eademque fuit Spondani sententia, licet Socrates mense Majo ejusdem anni id factum referat, quem Baronius, & Pagius sequuntur. At qui Joannis Maronis Tractatum, adversus Nestorianos & Monophysitas descripsit, in consignando hujus Synodi tempore, tum à vera Alexandri, seu Græcorum Epochâ, tum ab Imperii Theodosiani anno aberravit. Nam pro 693. annum Alexandri 660. & pro 3. annum Theodosii secundum perperam apposuit.
 3. *Feria sexta*. Nimirum die 23. Aprilis, in quem sexta Feria in Parasceve incidit anno Christi 387.

anno nimirum, quo Theodosius Magnus imperare cœpit. Et ipse quidem Mar Eulogius ædificavit Templum S. Danielis, quod *Domus Mar Domitii* appellatum fuit.

XXXV. Anno sexcentesimo nonagesimo secundo Theodosius Magnus Rhesainam¹ urbem in Osiohœna ædificavit.

XXXVI. Anno sexcentesimo nonagesimo tertio coacta fuit Synodus² centum & quinquaginta Episcoporum Constantinopoli.

XXXVII. Anno sexcentesimo nonagesimo octavo migravit ex hoc sæculo Mar Eulogius Episcopus feria³ sexta Crucifixionis.

XXXVIII. Anno septingentesimo quinto, mense Augusto die 22. advexerunt Arcam Mar Thomæ⁴ Apostoli in Templum magnum eidem dicatum diebus Mar Cyri Episcopi.

XXXIX. Anno septingentesimo sexto die 17. Januarii migravit ex hac luce Theodosius⁵ Magnus Imperator. Die verò 27. Aprilis Arcadius Constantinopolim ingressus est. Die autem 8. Novembris Cadaver

4. *Thomæ Apostoli*. Sacrum ejus Corpus Edessam translatum fuisse, testatur etiam Rufinus lib. 2. cap. 5. cui Hieronymus, aliique Martyrologi suffragantur: Indeque Indiarum Nestoriani, qui Sancti hujus Apostoli Corpus usque ad sæculum elapsam sese conservasse effutere, validè confutantur, ut bene notat Pagius ad annum 327. num. 10. Ejus verò Templi mentionem, præter Auctorem Vitæ Sancti Ephræmi pag. 49. faciunt etiam Socrates lib. 4. cap. 18. & Sozomenus lib. 6. cap. 18.

5. *Theodosius*. Eodem anno eademque die mortem Theodosii Magni refert Socrates lib. 5. cap. 26. & lib. 6. cap. 1. ubi & solemnem pompam, qua ejus Cadaver in Urbem Regiam illatum fuit, describit in hæc verba. Cæterum corpus Theodosii allatum Constantinopolim iisdem Consulibus (Olybrio scilicet ac Probino) die sexto Idus Novembris (anni Græcorum 707. Christi 395.) Arcadius ejus filius solemnem exequiarum honore prosequutus est.

ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ

ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ

ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ

ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ

ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ

ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ

ܕܥܡܐ

NOTÆ.

¹ Hunni. Horum excursiones describit Josue in Chronico, quem vide pag. 264. & fufius Dionysius ad annum Græcorum 706.

² Joannes Chrysostomus. Socrates lib. 6. cap. 2. Chrysostomum in Episcopali Sede constitutum fuisse asserit quarto Kalendas Martii, Honorio IV. & Eutychiano Coss. hoc est, die 26. Februarii anni Christi 398. Idem scribit Georgius Alexandrinus Episcopus in ejus Vita num. 20. & Marcellinus in Chronico sub laudatis Consulibus. Quare ad annum Græcorum 709. retrahendum est, quod hic in Chronico nostro de Chrysostomi ordinatione ad annum 710. ponitur. Corrigen- dus insuper Dionysius, qui id factum an- no 707. narrat in hæc verba: ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ

daver Theodosii in eandem urbem illatum est.

XL. Eodem anno mense Julio Hunni in Romanorum ditionem irruerunt.

XLI. Anno septingentesimo septimo, die 22. Julii migravit ex hoc sæculo Mar Cyrus Edeffæ Episcopus.

XLII. Anno septingentesimo octavo factus est Mar Silvanus Edeffæ Episcopus.

XLIII. Anno septingentesimo decimo, die 17. Octobris obiit Mar Silvanus Edeffæ Episcopus.

XLIV. Eodem anno die 23. Novembris ordinatus fuit Mar Pachidas Edeffæ Episcopus.

XLV. Eodem etiam anno Joannes² Chrysostomus Constantinopolitanae præfectus fuit Ecclesiæ.

XLVI. Anno septingentesimo decimo quarto Theodorus³ Mopvestiæ Episcopus sacram Scripturam commentari cæpit.

XLVII. An-

ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܥܡܐ ܕܝܚܝܢܐ

Anno 707. obiit Nectarius CP. Episcopus, cui S. Joannes subrogatus fuit. Nectarius enim, teste Socrate loc. cit. obiit quinto Kal. Octobris Casario & Attico Coss. hoc est, circa finem Septembris anni Christi 397. qui in vertentem Græcorum annum 708. competit.

³ Anno 714. Quo nimirum Theodorus nonum Episcopatus sui annum agebat, ut ex Theodoro lib. 5. cap. 40. recte deducit Pagius ad annum 423. num. 16. Obiit enim anno Christi 429. quo Theodoretus Historiam suam clausit: idque triginta sex post annis,

1 **ܐܢܐ ܡܕܢܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ**
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ

2 **ܐܢܐ ܡܕܢܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ**
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ

3 **ܐܢܐ ܡܕܢܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ**
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ

4 **ܐܢܐ ܡܕܢܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ**
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ
ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ ܕܡܡܬܐ

ܐܢܐ

nis, quam Mopsvestenam Ecclesiam rexerat, ut idem Theodoretus notat: atque adeo ordinatus fuit Episcopus non anno 391. ut Eminentissimus Norisius lib. 1. Hist. Pelag. cap. 9. existimavit, neque anno 397. ut Dionysius in Chronico scribit; sed anno 394. ut idem Pagius ostendit ad annum 427. à num. 9. Certè Theodorus anno Christi 428. quo Nestorius Constantinopolitanum Episcopatum suscepit, adhuc in vivis erat, ut testatur Theodulus apud Evagrium lib. 1. cap. 2. qui narrat, Nestorium ad Episcopatum urbis Regiæ proficiscentem, apud Mopsvestenam cum Theodoro congressum fuisse, & audita illius doctrina, à recta pietate deflexisse. De ejus memoria & scriptis consule Acta Quintæ Synodi.

1 *Abfamas*. De quo suprà pag. 169.

2 *Diogenes*. Duobus post annis Ordinationem ejus refert Dionysius: cui tamen Auctor Chronici nostri omninò præferendus, quum ex illo Dionysius historiam suam hausserit.

3 *Cyrillus*. Eodem etiam anno Cyrilli ordinationem ponit Dionysius: nimirum Tom. I.

XLVII. Anno septingentesimo decimo quinto Abfamas¹ Presbyter, sororis Beati Mar Ephræmi filius, de Hunnorum excursionem in Romanorum ditionem odas, & sermones composuit.

XLVIII. Anno septingentesimo vigesimo factus est Mar Diogenes² Edessæ Episcopus: qui Templum Mar Barlahæ ædificare cœpit.

XLIX. Eodem anno in Neome-nia mensis Augusti decessit Mar Pachidas Edessæ Episcopus.

L. Anno septingentesimo vigesimo primo factus est Cyrillus³ Alexandria magnæ Episcopus.

LI. Anno septingentesimo vigesimo tertio Rabulas⁴ Edessenum Episcopatum accepit. Hic, Imperatoris jussu, ædificavit Templum S. Stephani, quod antea Domus Sabati, idest, Synagoga Judæorum fuerat.

LII. An-

Græcorum 721. Christi 410. sed ab utroque dissentit Socrates lib. 7. cap. 7. qui Theophili quidem obitum Idibus Octobris Honorio IX. & Theodosio V. Coss. hoc est, anno Christi 412. inaugurationem verò Sancti Cyrilli, tertio post die consignat.

4 *Rabulas*. Eodem anno & Diogenis obitum, & Rabulæ ordinationem refert Dionysius. Porro sub Rabula claruit S. Alexius

Romanus, quem Syri **ܡܪ ܪܝܫܝܐ** Mar Riscia, & **ܡܪ ܓܒܪܐ ܕܐܠܠܐܐ** Gabra D-Allaba, hoc est,

Sanctum Principem, Virumque Dei appellant, ut in titulo Vitæ ejusdem notatum legi in vetustissimo Codice Scetenis Syrorum Monasterii scripto à Thoma Diacono Edesseno in Monasterio Gubæ Baraiæ die 29. Julii, anno Græcorum 895. Christi 584. quem nullo pretio extrahere licuit. Auctor illius Vitæ, anonymus Ecclesiæ Edessæ Aedituus dicitur tam in laudato Codice, quam in Arabico Vaticano LV. pag. 53. ubi & alia ejusdem S. Alexii Vita ex Latinis exemplaribus

Ecc

de-

1 **هنا مدخلنا من سنة ٥٠٠**
لأول مرة في سنة ٥٠٠
أول مرة في سنة ٥٠٠
٥٠٠ سنة من مدخلنا

2 **هنا مدخلنا من سنة ٥٠٠**
من سنة ٥٠٠ من مدخلنا
٥٠٠ سنة من مدخلنا

3 **هنا مدخلنا من سنة ٥٠٠**
من سنة ٥٠٠ من مدخلنا
٥٠٠ سنة من مدخلنا

4 **هنا مدخلنا من سنة ٥٠٠**
من سنة ٥٠٠ من مدخلنا
٥٠٠ سنة من مدخلنا

هنا

descripta legitur, in qua Sanctus Vir non Edessæ, ut perperam in priori Vita Arabica è Syriaco conversa, sed Romæ, ut reverà accidit, ad cælum migrasse narratur.

1 Anno 724. nimirum Christi 413. in quem feria tertia, & dies duodevigesimus Martii, in fine hujus Chronici notati, inciderunt. Sed is annus ab obitu Arcadii sextus erat. Quare Arcadii nomen per oscitantiam amanuensis positum hoc loco: quem errorem substituto Theodosii nomine idem amanuensis in fine Chronici correxit. De hac Edessæ submersione fusè Dionysius ad prædictum Græcorum annum, qui tamen id factum non mense Martio, sed Aprili refert.

2 Eutyches. Initium hæreseos Eutychianæ ad annum Christi 441. vel 442. communiter ab Auctoribus consignatur, agente Anastasio Synaita apud Lupum in Notis ad cap. 44. Synodici adversus Tragediam Irenæi: Annis circiter post (Ephesinum scilicet Concilium) decem, Eutyches quidam Archimandrita Constantinopoli exortus, qui diceret totum Christum esse naturam unicam. Neque enim verosimile est, eum circa Incarnationem desipere cœpisse anno Græcorum 732. Christi 421. alioquin in Ephesina Synodo, quæ anno 431. contra Nestorium celebrata est, diserte damnatus fuisset. Quare Chronici nostri verba benignè interpretanda sunt, non de initio illius hæreseos, sed de tempore, quo Eutyches antequam in hæresim laberetur, fide ac virtutibus clarus habebatur. Atque ita intelligendus est etiam Dionysius, qui eundem anno Græcorum 731. floruisse scribit.

3 Jacobus Intercifus. De tempore ejus martyrii vide supra pag. 181.

4 Hæresis. Theodorus Mopsvestenus Pelagianorum æquè ac Nestorianorum parens, Volumen in quinque Libros digestum edidit sub hoc titulo: *contra asserentes, pec-*

LII. Anno septingentesimo vigesimo quarto: sub Honorio & Arcadio invictis Imperatoribus muri Edessæ jam tertium aquis corrue-

LIII. Anno septingentesimo trigesimo secundo Eutyches 2 monachus innotuit, qui Incarnationis veritatem negavit.

LIV. Per idem tempus martyrio coronatus fuit Beatus Jacobus 3 Intercifus.

LV. Anno septingentesimo trigesimo nono emerfit Hæresis 4 asserentium, Peccatum naturæ insitum esse.

LVI. An-

care homines natura, non voluntate, ut testatur Photius in Biblioth. Cod. 177. in quo ille Dialogos Hieronymi, & Augustini Libros de peccatorum meritis & remissione, ejusque Epistolam ad Hilarium Syracusanum impugnans, conabatur fallacibus argumentis ostendere, nullum esse naturæ, seu originis peccatum, ut in Hist. Pelagiana rectè observavit Eminentiss. Norisius. Id anno Græcorum 739. Christi 428. contigisse, deducitur ex hoc Chronici nostri loco, quo etiam confirmatur, quod supra ad annum Græcorum 714. ex Epistola Theoduli de Theodoro affirmavimus; eum nimirum anno Christi 428. adhuc in vivis fuisse. Quod verò Auctor noster asserentes Peccatum naturæ insitum hæreticos appellat, valde suspicari facit, eum hac in re Theodoro atque Pelagio favisse: præsertim quum eodem errore nonnullos Syrorum per id tempus infectos fuisse, testetur Marius Mercator in Commonitorio adversus hæresim Pelagii ac Cœlestii, his verbis: *Questio contra Catholicam fidem apud nonnullos Syrorum, & præcipuè in Cilicia à Theodoro quondam Episcopo Oppidi Mamsifesteni (legendum, Mopsvesteni) jam dudum mota, nunc usque penes paucos eorum admodum proditur &c. Progenitores videlicet humani generis Adam & Evam mortales à Deo creatos &c.* Verum quum in Synodo Ephesina, quam Auctor noster diserte amplectitur, tam Nestorianus, quam Pelagianus error profligatus fuerit, videtur Textui Syriaco aliquod vitium inesse, & genuina lectio ita restitui debere: **٥٠٠ سنة من مدخلنا**

٥٠٠ سنة من مدخلنا
٥٠٠ سنة من مدخلنا
٥٠٠ سنة من مدخلنا

Emerfit hæresis asserentium, Peccatum nequam naturæ insitum esse. Quæ conjectura ex eo probabilis redditur, quod Marius Mercator loc. cit. asserit, Pelagianam hæresim

etiam

[illegible]

sexagesimo secundo Synodus in ur-
be Chalcedone coacta fuit.

١٠٩
 ١٠٩

LXVII. Anno septingentesimo
sexagesimo tertio claruit Mar Isaac
Scriptor, & Archimandrita.

[illegible]

LXVIII. Anno ſeptingentefimo ſexageſimo nono die 28. Octobris requievit Ibas Edeſſæ Epifcopus: & in locum ſuum reverſus Nonnus, 2 ædificavit Templum S. Joannis Baptiſtæ, & Noſocomium pauperum invalidorum, extra Portam Beth-Semes. Exſtruxit autem in eodem Noſocomio Templum SS. Coſmæ & Damiani. Præterea Monasteria, Turresque excitavit: ſed & pontes fecit, & vias exæquavit.

حَفَافَةً مَحْفُوفَةً مَحْفُوفَةً مَحْفُوفَةً
يَقْبُ مَحْفُوفَةً مَحْفُوفَةً مَحْفُوفَةً مَحْفُوفَةً
لَحْفُوفَةً مَحْفُوفَةً مَحْفُوفَةً مَحْفُوفَةً
مَحْفُوفَةً مَحْفُوفَةً مَحْفُوفَةً مَحْفُوفَةً

LXIX. Anno septingentesimo
septuagesimo primo migravit ex hoc
saeculo Beatus Simeon 3 Stylites die
2. Septembris, feria quarta, hora
undecima.

عَلَيْهِ مَدَدُهَا مَقْدُوسٌ وَمَعَالِ
حَبْلٍ لَأَيُّ حَارُونَ مِلَّةً حَقَّقْتُ مَعَهُ
مَعْقُودُهُنَّ وَالْمَعْقُودَةُ لَأَيُّ مَعْقُودُهُنَّ
مَعْمُورٌ حَرْفٌ لَأَيُّ مَعْقُودُهُنَّ

LXX. Anno septingentesimo septuagesimo septimo ædificavit Leo Callanicum 4 in Osrhoëna, quam de suo nomine Leontopolim appellavit: Episcopum etiam in ea constituit.

عنه حد حطاً لا يؤمنه ولا يؤمنه
لا يؤمنه نه لا يؤمنه ولا يؤمنه
لا يؤمنه لا يؤمنه لا يؤمنه لا يؤمنه

LXXI. Anno septingentesimo octogesimo secundo decessit Nonnus Edessæ Episcopus, cui Cyrus substitutus fuit.

عنه عذرا ١٠ / عذرا
مذو

LXXII. Anno septingentesimo
nona-

N O T Æ.

1 *Isaac*. Vide pag. 207.

2. *Nonnus*. De quo *suprà* pag. 257.

3 *Simon Stylites*. Dies 2. Septembris non
anno Græcorum 771. sed anno 770. in fe-
riam quartam incidit: hic enim annus re-
ponderet anno Christi 459. quæ litera Domini-
calis D. Quum igitur ex Cosma Vitæ S. Si-
meonis Scriptore constet, Sanctissimum Sty-

litam anno Chrifti 459. ad Superos migraffe,
ut pag. 252. oftendimus, idque dies menfis
& hebdomadæ ab Autore noſtro ſignati in-
dicent; videtur ex Autore aliquo, qui com-
putum Antiochenorum ſequabatur, annum
Græcorum 771. à Kalendis Septembris in-
choatum, pro anno 770. qui juxta Syros ad-
huc in curſu erat, noſſe Autor apพอuisse.

4 *Callinicum*. Vide pag. 258.

5 *Cyrus*. Vide in Notis ad pag. 353.

مَذُوقُوا لَذَّةَ نِعْمَتِي بِالْآيَاتِ الْمُبِينَةِ ۝

عَنْ اَبِي مُؤَيْتَةَ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ اَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) يَقُولُ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ : **وَقَدْ كُفِّرَ عَنْهُ** .

عَنْ اَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ
 3 وَهُوَ خَلَا لَنَا مَقِيلًا وَحُفْلًا لَهُ / وَخَلَا دُفْنًا .

[illegible]

٤ لا فقه فينا ولا علم ولا نور

١٢

حَدَّثَنَا أَبُو هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ شَرِبَ مِنْ مَاءٍ بَرٍّ طَهُرَ بِهِ

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُمْ عَلَيْهِمْ وَأَتَيْنَاهُم بِطَارِيقٍ فَالْمُنَافِقِينَ

فَلَمَّا رَأَى أَنَّهُ أَخَذَهُ وَهُوَ مَعَهُ; فَتَمَّ لَهُ الْمَطْلُ

١٢٦ / وَبَوَّحُوا لَهَا حَتَّىٰ تَلْقَاهَا .

6

NOTÆ.

nonagesimo quinto Leontius † contra Zenonem rebellavit, imperavitque Antiochiæ annis duobus.

LXXIII. Anno octingentesimo
Perfarum ² Schola ex urbe Edeſſa
excifa eſt.

LXXIV. Anno octingentesimo nono mense Majo remissum fuit aurum 3 artificibus universa terræ.

LXXV. Mense autem Junio die sexta migravit ex hac luce Cyrus Edessæ Episcopus : cui substitutus fuit Petrus, 4 & Edessam ingressus die duodecima Septembris ejusdem anni.

LXXVI. Anno octingentesimo decimo 5 plurimæ visæ sunt locustæ, quæ tamen exiguum eo anno damnum peperere, quum plantæ iterum germinassent. Accidit præterea ingens terræmotus, & Balneum Iberorum triduo aruit. Sed & Nicopolis urbs corruit, & incolas omnes præter Ecclesiam, & Episcopum, duosque ejusdem Syncellos, oppressit.

LXXVII. Anastasius verò Imperator Euphemium 6 CP. Episcopum

N O T Æ.

¹ *Leontius*. Initium tyrannidis ejus, eodem etiam anno, hoc est, Christi 484. *Inditione 7. Theodorico & Venantio Coss.* ponit Marcellinus in Chronico, qui tamen à Chronico nostro dissentit, dum Leontio quinque annos tribuit, cumque interfectum asserit *Inditione 11. Dinamio & Sifidio Coss.* anno 488. Vide quæ suprà notavimus pag. 264.

2 *Perfarum Schola*. De qua suprà p. 204.
& 351.

3 *Aurum*. Vide pag.268.

4 *Petrus*. De quo suprà pag.269.

5 Anno 810. Gesta hujus anni descrip-
mus pag.269.

6 *Euphemium*. Ejus depositionem *Indi-*
dione 3. *Viatore solo Cos.* anno Christi 495.
referunt Marcellinus, & Cedrenus. Theo-
phanes verò anno sequenti id factum narrat :
quibus noster Auctor anteponendus esset,
si constaret, loco suo hæc ab amanuensi de-

scripta fuisse, hoc est anno Græcorum 810. Christi 499. nam Dionysius Euphemii ejectionem anno ante contigisse testatur his verbis:

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, showing several lines of text.

וַיֵּשֶׁב מִלְכָּם בְּעִיר מַלְכָּם
מִלְכָּם.

pum ejecit, eique Macedonium sub-
rogavit.

1 מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם
מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם

LXXVIII. Anno octingentesimo
undecimo¹ effusa locustarum nubes
totum anni proventus corruperunt,
absumpseruntque.

2 מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם
מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם

LXXIX. Anno octingentesimo
decimo tertio luculentus ignis in
boreali plaga apparuit, qui tota no-
cte ardere visus est sub die vigesimo
secundo Augusti.

3 מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם
מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם

LXXX. Anno octingentesimo
decimo quarto Cavades Persarum
Rex obsedit Amidam Mesopotamiae
urbem die 5. Octobris: quam & no-
nagesimo septimo obsidionis die ex-
pugnavit.

מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם
מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם

LXXXI. Mense autem Septem-
bri ejusdem anni obsedit Edessam:
attamen Dei beneficio nullam ipsi
attulit perniciem: Templum S. Ser-
gii & aquilonarem Basilicam Confes-
sorium tantum incendit.

2 מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם
מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם

LXXXII. Anno octingentesimo
vigesimo primo Sabato Resurrectio-
nis² requievit Petrus Edessae Epi-
scopus, eique Paulus subrogatus
fuit.

3 מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם
מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם

LXXXIII. Anno vigesimo pri-
mo Imperii, Anastasius techam Eu-
phemiae³ martyris aperiri jussit, ut
volumen, quod Synodus Chalce-
donensis eo in loculo reposuerat,
indidem extractum cremaretur. Ast
quum

N O T A.

¹ Anno 811. Quae hoc, & sequentibus
annis 813. 814. in Chronico nostro narran-
tur, fufius descripta sunt apud Josue Styli-
tam à pag. 272.

² Sabato Resurrectionis: nimirum die 10.
Aprilis, in quam Sabatum Resurrectionis
anno Christi 510. incidit.

³ Techam Euphemiae. Paulò aliter hæc
narrantur à Theophane ad annum Incarna-

tionis secundum Alexandrinos 504. Kalendis
Septembris anni Christi 511. inchoatum, in
quem annus vigesimus primus Anastasii in-
cidit. Impius autem Imperator, inquit, au-
thenticas rerum apud Chalcedonem gestarum
tabulas Magistri (Celeris) ope à Macedonio
recipere & discerpere contendebat: eas verd
sigillo notatas in Altari Macedonius reposuit,
quas demum Calepodius Eunuchus magnæ Ec-
clesiæ Œconomus furtim subreptas ad Impera-
torem detulit.

وَالْأَنْبِيَاءُ حَلَّوْا فِيهِمْ مِنْهُمْ
مَنْعَهُمْ قَدْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ وَهَذَا

quum erumpens ex Arca ignis fossorum ora invasisset, Anastasius ab incepto desistere coactus est.

لَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ
وَلَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ

1 لَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ
وَلَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ
لَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ

LXXXIV. Macedonium 2 tamen CP. Episcopum, quod anathema dicere Synodo recufaret, expulit, eique Timotheum suffecit.

وَلَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ

LXXXV. Anno Anastasii vigesimo quarto, Vitalianus 2 in eum rebellavit.

2 لَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ
لَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ
لَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ

LXXXVI. Anno octingentesimo vigesimo nono, die 9. Julii objit Anastasius 3 Imperator: cui Justinus suffectus est.

4 لَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ
لَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ
لَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ

LXXXVII. Anno Imperii secundo, 4 qui fuit annus octingentesimus trigessimus, Justinus Severum Antiochia, & Mabugo Xenaia expulit: quotquot insuper quatuor Synodos suscipere recusarunt, exilio multavit.

5 لَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ
لَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ
لَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ وَهَذَا مِنْهُمْ

LXXXVIII. Imperatoris autem Justiniani Dei amantis curâ providentiâque factum est, ut Sanctæ quatuor Synodi Ecclesiæ Diptychis 5 adscriberentur: Nicæna videlicet

NOTÆ.

1 Macedonium. De ejus abdicatione lege Theophanem loc. cit. & Theodorum Lectorem lib. 2. cujus etiam sanctitatem probat Henschenius ad diem 25. Aprilis, & Pagius anno 515. num. 5.

2 Vitalianus. Eodem anno conjurationem Vitaliani refert Marcellinus in Chronico, & Theophanes: de qua vide Pagium ad annum 514. num. 14.

3 Anastasius. Ejus interitum eodem anno, ac die refert Cyrillus in Vita S. Sabæ: ex quibus error Theophanis corrigendus, qui pro mense Julio, Aprilem posuit.

4 Anno Imperii secundo: nimirum, mense Septembri anni Christi 519. quo etiam Baronijs Severi fugam narrat. Verum anno præcedenti id accidisse, doctè probat Cardinalis Norisius in Libro de Anno & Epochis Syro-Macedonium Dissert. 3. cap. 6. & Eva-

grius lib. 4. cap. 4. disertè scribit: Primo Imperii sui anno Severum, qui Antiochiæ Episcopus fuerat ordinatus, propterea quod Chalcedonensem Synodum sub anathemate damnare quotidie non cessabat, comprehendi jussit Justinus Imperator. Dionysius demum depositionem Severi anno Græcorum 829. Christi 518. peractam fuisse, testatur: Vide Pagium anno 518. num. 7. & 519. num. 17.

5 Diptychis Id contigit anno primo Justiniani, quem Syri Arabesque Justinianum appellare solent, Indictione xi. die Dominica, 15. Julii in Concilio sub Joanne Patriarcha CP. cujus Acta recitantur in Concilio sub Menna. A. 5. sub hoc titulo, Quomodo prædicata sint Synodi, ut videre est tom. 5. Concil. edit. Labb. Nam Justinus, ut scribit Zonaras, quia de religione rectissime sentiebat, Chalcedonense Concilium coli ab omnibus, & 630. Sanctos Patres, qui id celebrarant in Sacros omnium Ecclesiarum Commentarios referri edicto jussit.

دُبْعُهُ دُرٌّ وَجُحْلًا فَدَبَّ عَنْهُ قَوْمٌ
لَهُمْ وَبُفْرٌ لَمْ يَلْقَوْهُ

delicet, Constantinopolitana, Ephesina prima, & Chalcedonensis.

وَمِنْهُمْ نَفْسٌ لَّئِيْلٌ مُّسْتَعْزِلٌ مُّوَدِّعٌ يُّؤَدِّي عَهْدَهُ لَكُم بَيْنَ يَدَيْهِ ثُمَّ يُلْحِقُكُم بِهِ ذَوَاتُ حُلُمٍ مُّكْثِرَةٍ يَّحْبِئُ لَكُمْ فِيهَا لَعْنَتَهُمْ أَلَّا يُغْنَوْا فِيهَا لَكُمْ إِذَا أُذِنَ لَكُم بَأْذَنِهِ وَيُذِنُ لَكُمْ فِيهَا لَعْنَتَهُمْ أَتُكَلِّمُ الْوَسْوَاسَ الْخَافِيَّ

وَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

١٢٢ فَرِحُوا بِمَوْلَاكُمْ وَبَنِيكُمْ

حَقْمَلَا حُمُوتِ لِهْنُمِ لُسُوتِ دَاوَحْكَ 2

LXXXIX. Anno octingentesimo trigesimo primo, quarta Novembris, Patricius 1 Edessam venit, ut Paulum 2 inde expelleret: ad egitque

N O T Æ.

1 *Patricius*. Fufius hæc narratur à Dionyfio fol. 94. qui addit, Paulum Edeffe Epifcopum, poftquam à Patricio Antiochianum pulfus eft, Pauli Antiochenæ urbis Præfuli confilio Sedi fuæ reftitutum fuiſſe; hæc tamen arte, ut Concilium quidem Chalcedonenſe corde amplecteretur; ore verò illud ſe damnare ſimularet: quæ pura puta fuit Monophyſitarum fabula, ne Paulum, præſantiſſimum alioquin virum, ad orthodoxam fidem rediſſe dicerent. Occaſionem ita de ſe opinandi, Paulus ipſe præbuit, dum Eccleſiæ communionem niſi poſt Aſclepii obitum, ut Sedem ſuam recuperaret, non petiit, quam & paucis menſibus tenuit, ut inſrà in Chronico noſtro narratur.

2. *Paulus. Librorum Interpres* appellatur à Jacobitis in Calendario die 23. Augusti Cod. Syr. Vat. XXV. & XXVI. in hæc verba:

Mar Pauli Episcopi Edeffeni, Librorum Interpretis: quos nimirum e Græco sermone Syriacos fecit, uti de munere *Interpretis* in Ecclesia Edeffena dicemus, quum de Jacobo illius urbis Episcopo sermo erit. Fortasse etiam, quia commentarios in Sacram Scripturam edidit, *Interpres Librorum* dictus est, ut de suo Theodoro Mopisesteno loquimur

Syri Nestoriani, quem ^{ܡܬܪܝܡܢܐ} *Interpretem*,
seu *Commentatorem* absolute nuncupant.
Paulum vero initio Episcopatus sui in pro-
fligandis quorundam Pseudo-Monachorum
erroribus, unicum Gamalino Parim, seu
Perrhorum urbis Mesopotamiae Antistitem,
egregiam operam navasse, testatur Dionysius
ex Joanne Asiae Episcopo in Chronico
ad annum Graecorum 821. Christi 510. cujus
verba recitare haud inutile erit, quum cele-
berrimae quaestioni de Azymo & Fermentato
Pane, qui in Eucharistiae Sacramento confi-
ciendo adhibetur, maximam lucem afferant.

جدا ہے احسن رحمہ صہلہ لکھنؤ جانا ہزارہ
 ہزارہ ہا ہزارہ لکھنؤ ہزارہ ہزارہ
 ہے ہے لکھنؤ ہزارہ لکھنؤ لکھنؤ
 ہے لکھنؤ ہزارہ لکھنؤ لکھنؤ

Tom.I. .

معصيا معصيا ^١ و ^٢ ^٣ ^٤ ^٥ ^٦ ^٧ ^٨ ^٩ ^{١٠} ^{١١} ^{١٢} ^{١٣} ^{١٤} ^{١٥} ^{١٦} ^{١٧} ^{١٨} ^{١٩} ^{٢٠} ^{٢١} ^{٢٢} ^{٢٣} ^{٢٤} ^{٢٥} ^{٢٦} ^{٢٧} ^{٢٨} ^{٢٩} ^{٣٠} ^{٣١} ^{٣٢} ^{٣٣} ^{٣٤} ^{٣٥} ^{٣٦} ^{٣٧} ^{٣٨} ^{٣٩} ^{٤٠} ^{٤١} ^{٤٢} ^{٤٣} ^{٤٤} ^{٤٥} ^{٤٦} ^{٤٧} ^{٤٨} ^{٤٩} ^{٥٠} ^{٥١} ^{٥٢} ^{٥٣} ^{٥٤} ^{٥٥} ^{٥٦} ^{٥٧} ^{٥٨} ^{٥٩} ^{٦٠} ^{٦١} ^{٦٢} ^{٦٣} ^{٦٤} ^{٦٥} ^{٦٦} ^{٦٧} ^{٦٨} ^{٦٩} ^{٧٠} ^{٧١} ^{٧٢} ^{٧٣} ^{٧٤} ^{٧٥} ^{٧٦} ^{٧٧} ^{٧٨} ^{٧٩} ^{٨٠} ^{٨١} ^{٨٢} ^{٨٣} ^{٨٤} ^{٨٥} ^{٨٦} ^{٨٧} ^{٨٨} ^{٨٩} ^{٩٠} ^{٩١} ^{٩٢} ^{٩٣} ^{٩٤} ^{٩٥} ^{٩٦} ^{٩٧} ^{٩٨} ^{٩٩} ^{١٠٠} ^{١٠١} ^{١٠٢} ^{١٠٣} ^{١٠٤} ^{١٠٥} ^{١٠٦} ^{١٠٧} ^{١٠٨} ^{١٠٩} ^{١١٠} ^{١١١} ^{١١٢} ^{١١٣} ^{١١٤} ^{١١٥} ^{١١٦} ^{١١٧} ^{١١٨} ^{١١٩} ^{١٢٠} ^{١٢١} ^{١٢٢} ^{١٢٣} ^{١٢٤} ^{١٢٥} ^{١٢٦} ^{١٢٧} ^{١٢٨} ^{١٢٩} ^{١٣٠} ^{١٣١} ^{١٣٢} ^{١٣٣} ^{١٣٤} ^{١٣٥} ^{١٣٦} ^{١٣٧} ^{١٣٨} ^{١٣٩} ^{١٤٠} ^{١٤١} ^{١٤٢} ^{١٤٣} ^{١٤٤} ^{١٤٥} ^{١٤٦} ^{١٤٧} ^{١٤٨} ^{١٤٩} ^{١٥٠} ^{١٥١} ^{١٥٢} ^{١٥٣} ^{١٥٤} ^{١٥٥} ^{١٥٦} ^{١٥٧} ^{١٥٨} ^{١٥٩} ^{١٦٠} ^{١٦١} ^{١٦٢} ^{١٦٣} ^{١٦٤} ^{١٦٥} ^{١٦٦} ^{١٦٧} ^{١٦٨} ^{١٦٩} ^{١٧٠} ^{١٧١} ^{١٧٢} ^{١٧٣} ^{١٧٤} ^{١٧٥} ^{١٧٦} ^{١٧٧} ^{١٧٨} ^{١٧٩} ^{١٨٠} ^{١٨١} ^{١٨٢} ^{١٨٣} ^{١٨٤} ^{١٨٥} ^{١٨٦} ^{١٨٧} ^{١٨٨} ^{١٨٩} ^{١٩٠} ^{١٩١} ^{١٩٢} ^{١٩٣} ^{١٩٤} ^{١٩٥} ^{١٩٦} ^{١٩٧} ^{١٩٨} ^{١٩٩} ^{٢٠٠} ^{٢٠١} ^{٢٠٢} ^{٢٠٣} ^{٢٠٤} ^{٢٠٥} ^{٢٠٦} ^{٢٠٧} ^{٢٠٨} ^{٢٠٩} ^{٢١٠} ^{٢١١} ^{٢١٢} ^{٢١٣} ^{٢١٤} ^{٢١٥} ^{٢١٦} ^{٢١٧} ^{٢١٨} ^{٢١٩} ^{٢٢٠} ^{٢٢١} ^{٢٢٢} ^{٢٢٣} ^{٢٢٤} ^{٢٢٥} ^{٢٢٦} ^{٢٢٧} ^{٢٢٨} ^{٢٢٩} ^{٢٣٠} ^{٢٣١} ^{٢٣٢} ^{٢٣٣} ^{٢٣٤} ^{٢٣٥} ^{٢٣٦} ^{٢٣٧} ^{٢٣٨} ^{٢٣٩} ^{٢٤٠} ^{٢٤١} ^{٢٤٢} ^{٢٤٣} ^{٢٤٤} ^{٢٤٥} ^{٢٤٦} ^{٢٤٧} ^{٢٤٨} ^{٢٤٩} ^{٢٥٠} ^{٢٥١} ^{٢٥٢} ^{٢٥٣} ^{٢٥٤} ^{٢٥٥} ^{٢٥٦} ^{٢٥٧} ^{٢٥٨} ^{٢٥٩} ^{٢٦٠} ^{٢٦١} ^{٢٦٢} ^{٢٦٣} ^{٢٦٤} ^{٢٦٥} ^{٢٦٦} ^{٢٦٧} ^{٢٦٨} ^{٢٦٩} ^{٢٧٠} ^{٢٧١} ^{٢٧٢} ^{٢٧٣} ^{٢٧٤} ^{٢٧٥} ^{٢٧٦} ^{٢٧٧} ^{٢٧٨} ^{٢٧٩} ^{٢٨٠} ^{٢٨١} ^{٢٨٢} ^{٢٨٣} ^{٢٨٤} ^{٢٨٥} ^{٢٨٦} ^{٢٨٧} ^{٢٨٨} ^{٢٨٩} ^{٢٩٠} ^{٢٩١} ^{٢٩٢} ^{٢٩٣} ^{٢٩٤} ^{٢٩٥} ^{٢٩٦} ^{٢٩٧} ^{٢٩٨} ^{٢٩٩} ^{٣٠٠} ^{٣٠١} ^{٣٠٢} ^{٣٠٣} ^{٣٠٤} ^{٣٠٥} ^{٣٠٦} ^{٣٠٧} ^{٣٠٨} ^{٣٠٩} ^{٣١٠} ^{٣١١} ^{٣١٢} ^{٣١٣} ^{٣١٤} ^{٣١٥} ^{٣١٦} ^{٣١٧} ^{٣١٨} ^{٣١٩} ^{٣٢٠} ^{٣٢١} ^{٣٢٢} ^{٣٢٣} ^{٣٢٤} ^{٣٢٥} ^{٣٢٦} ^{٣٢٧} ^{٣٢٨} ^{٣٢٩} ^{٣٣٠} ^{٣٣١} ^{٣٣٢} ^{٣٣٣} ^{٣٣٤} ^{٣٣٥} ^{٣٣٦} ^{٣٣٧} ^{٣٣٨} ^{٣٣٩} ^{٣٤٠} ^{٣٤١} ^{٣٤٢} ^{٣٤٣} ^{٣٤٤} ^{٣٤٥} ^{٣٤٦} ^{٣٤٧} ^{٣٤٨} ^{٣٤٩} ^{٣٥٠} ^{٣٥١} ^{٣٥٢} ^{٣٥٣} ^{٣٥٤} ^{٣٥٥} ^{٣٥٦} ^{٣٥٧} ^{٣٥٨} ^٣

Ea propemodum tempestate excogitavit Diabolus in regione Perrhorum errorem quorundam, qui nec panem comedere, nec aquam bibere sese

جہ . ہجرا ہذا کے وندجہ سوا منہ
 لوامے و/ہ بقجلا ہفہوہوہ ہنہا
 لا فہوہوہ : /ہ و/ لا قہلہفہ
 ہفہوہ منہ فہوہوہ . ہہ و/ہ
 کسہا منہ ہکے لا ہلہفہ وندجہ :
 لا کسہ ہلہفہ ہکے ہکے
 ہلہفہوہا . کسہ و/ہ سوا ہلہفہ
 ولا قہلہفہ وندجہ سوا منہ ہکے :
 ہفہوہا ہلہفہ وندجہ : /ہا ہلہفہ
 وندجہ منہ کسہ ہلہفہوہا
 ہلہفہ لہلہفہ . ہکے ہکے
 ہلہفہ وندجہ کسہ ہلہفہوہا /ہفہوہ
 ہکے وندجہ لہلہفہوہ لا ہلہفہ
 وندجہا ہلہفہوہا ہلہفہ . ہلہفہ

ہلہفہ

habebant. Quidam itaque ex Fratribus, quorum Monasteria necdum cognita sunt, & alii Archimandritæ ejus loci, inanem gloriam, & vanum nomen apud vulgus aucupantes, de se ipsis falso prædicabant, quasi panem non comederent, nec aquam biberent, & à vino abstinerent, Nazæeorum more & necessitati autem cibi & potus, Sanctorum Mysteriorum usu per summam impietatem succurrebant. Sacra ergo Oblatione plerumque sustentabantur. Eapropter Buccellam, quam ipsi conficiebant, diu fermentabant, & data opera condiebant, ut fieret eis in cibum potius, quam in mysterium Corporis Christi, QUOD IN AZYMIS MANDUCATUR. Ceterum quandocumque necessitas instaret, panem simplicem (hoc est, communem, & vulgarem) offerebant super alter alterius manibus, deinde comedebant. Iter præterea agentes, aut longam peregrinationem suscipientes, binis, ternis, & vicibus eodem die de ipso Corpore, & Sanguine Christi Domini nostri naturalem famem, sitimque depellebant. Ubi verò ad terminum suscepti itineris perveniebant, ad vesperam Oblationem celebrabant, fumebantque, quasi jejuni: Idque facere audebant homines, qui nec Deum timerent, nec homines vererentur, etiam Sacris diebus Jejunii Quadragenarii. Quidquod nonnulli etiam narrabant, eos postquam Sacram Oblationem secretis precibus celebrassent, & ex ea quantum voluerant comedisent, Calicem vivi Sanguinis aqua ferventi temperare solitos fuisse, ex quo singuli biberent quantum vellent: mox plenum alter alteri porrigerent. In hunc porro errorem insurrexere S. Paulus Edessenus, & S. Gamalielus Episcopus Terrarum. Hactenus Joannes Alia Episcopus, qui sub Justiniano claruit,

que hominem, ut alterutrum sibi optaret: aut scilicet Synodo subscribens Episcopatum retineret, aut eâ rejectâ, dimitteret. Ast ille quum neutrum se facturum respondisset, ad Baptisterium profugit. Quod animadvertens Patricius, veritus Imperatoris terribile edictum, coactus est Paulum è Baptisterio extrahere, & Seleuciam deportandum tradere. Imperator verò improbata Patricii sententia, quod scilicet vi ex Baptisterio hominem abstraxisset, Episcopatum Paulo restituit, sperans, eum à proposito discessurum, Synodumque suscepturum. Quatuor ergo & quadraginta post diebus Paulus sedem recuperavit. Quum verò in sua pertinacia diu persistisset, nec ut Synodum suscipere, adduci potuisset, Euchaita in exilium deportari jussus est. Paulo Edessa ejecto sub

apud Dionysium in Chronico. Hinc colliges Primò Azymi usum ad Sacram Liturgiam in Syrorum Ecclesia esse antiquissimum, quem Maronitæ & Armeni in Oriente hætenus retinuerunt. Quare immeritò à Renaudotio Abrahami Ecchellenfis & Fausti Naironi Maronitarum de hac re testimonium sugillatur lib. 2. Liturg. Orient. pag. 343. Dionysius enim Syrorum Jacobitarum Patriarcha, qui sæculo octavo scribebat, dixerit hoc loco affirmat velut rem in sua Ecclesia communiter receptam, Corpus Christi in Azymo manducari. An verò in Ecclesia Latina & Græca, eadem fuerit circa Azymum disciplina, nec ne, vide doctissimum Cardinalem Bona Rerum Liturgic. lib. 1. cap. 23. Secundo, Syros aliorum Orientalium morem à Concilio Laodiceno laudatum sequutos, in Quadragesima Sacram Liturgiam intermittere solitos fuisse iis hebdomadæ diebus, qui jejuniis erant consecrati: sunt verò quinque: quamobrem à S. Basilio Jejunium istud quinque dierum appellatur. Tertio notandum vestigium ulus aquæ ferventis in Liturgia: quem eruditi quidem seriùs inductum apud Græcos existimaverunt, & in exemplaribus quibusdam Arabicis Liturgiæ S. Joannis Chrysostomi ad usum Melchitarum concinnatæ ante annos circiter quingentos non exstare, mihi indubitatum est: apud Syros verò nunquam exstitisse, non minus certum. Sed dubium oritur, an hoc loco Dionysius & Auctores ab eo laudati rem, an modum reprehenderint. Existimo abusum illius Ritûs tantum fuisse execratos. Vide Arcudium lib. 3. cap. 39. ubi S. Germanum CP. producit, qui anno 730. aqua fervida mentionem facit.

فَقِيلَ لَهُمْ هَؤُلَاءِ أَكْفَىٰ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ
أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّ مَقْعَدِ اللَّهِ خَالِدٌ أَبَدًا
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْدَاءُ
أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ إِذْ يَخْلَوْنَ فِي ظُلُمٍ دُونِ
ذَلِكَ لَا يَسْمَعُ لَهُمْ حَاشِيَةً وَلَا خَوَافًا

ذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ ذِكْرِ النَّاسِ وَالْمَلَائِكَةِ
 وَهُوَ عَزَّ وَجَلَّ قَوْلُهُ وَبَشِيرٌ لِمَنْ هَمَّ
 بِالْإِسْلَامِ مِنْكُمْ قَوْلُهُ دُعَاؤُكُمْ قَوْلُهُ
 مَعَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَوْلُهُ وَجَدْتُمْ
 فِيكُمْ لِقَاءَ اللَّهِ قَوْلُهُ وَجَدْتُمْ فِيكُمْ
 لِقَاءَ اللَّهِ وَجَدْتُمْ فِيكُمْ لِقَاءَ اللَّهِ
 وَجَدْتُمْ فِيكُمْ لِقَاءَ اللَّهِ وَجَدْتُمْ فِيكُمْ
 لِقَاءَ اللَّهِ وَجَدْتُمْ فِيكُمْ لِقَاءَ اللَّهِ

وَاللَّهُ يَكْفُلُكُمْ وَاللَّهُ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ .

مسوا

[illegible]

in urbe post septuaginta circiter dies
etiam extinctus est vigesima septima
Junii ejusdem anni, & ibidem con-
ditus est. Cadaver die quarta Sep-
tembris ejusdem anni Antiochiâ
deportatum, in Ecclesia Sancti Bar-
lahæ propè S. Nonnum Episcopum
depositum fuit.

XCIII. Paulus autem de obitu Asclepii certior factus, penitentia ductus, Mar Justiniano Patricio supplicavit: Libellum quoque Euphrasio Patriarchæ obtulit. Quamobrem tum propter Libellum, tum propter literas gloriosi Deumque amantis Mar Justiniani Patricii restitutus fuit, suamque Sedem recuperavit: & octava Martii anni octingentesimi trigesimali septimi post menses ab obitu Mar Asclepii octo Edessam ingressus est.

XCV. Vi-

[illegible]

Pridie ante illam alluvionis cladem impius
Asclepius urbis ea tempestate Episcopus com-
prehensus variis ex locis monachos circiter de-
cem, viros pios, compunctos, & castos, vexa-
bat, ut in ejus communionem concederent. Resi-
stentes in vincula conjecit, & comminatus postri-
die tormenta, & servitutem. Quum verò ea
ipsa nocte alluvio contrigisset, perjussum omnibus
fuit, causam illius calamitatis fuisse eorum
Beatorum vexationem: Deo scilicet ab Episcopo
& civitate iustus exigente pœnas. Ubi ergo
Urbs ab aquarum inundatione liberata est, ci-
ves quotquot eo periculo defuncti fuerant, in-
Asclepium consurgunt, & insecti ejus domum
appetunt: quem proscindit lapidibus obruissent,
nisi clandestina fuga se surripuisset, & Antio-
chiam ad Euphratum suæ sectæ hominem pro-
fugisset. Qui & benignissimè excepit profugum,
sublatumque in suggestum, ex eodem loco fre-
quentissimo populo audiente, laudavit: Videte,
ajebat, alterum Noëum, qui per arcam alte-
rum diluvium evasit. Periiitque ibidem Ascle-
pius, nec Edessam post fugam amplius revisit:
ejusque obitu pax & tranquillitas fidelibus par-
ta est, quosque ille carceribus addixerat, di-
vulgata ejus fugâ dimissi fuerunt.

1. حنبر سو حنبر نفع هو/ مكن
2. مكن مكن مكن. مكن مكن
3. مكن مكن مكن مكن مكن
4. مكن مكن مكن مكن مكن

trigesimo octavo Kalendis Aprilis :
Mar Justinianus Cæsar creatus fuit :
& die decima Augusti 2 ejusdem an-
ni obiit Imperator Justinus, impe-
ravitque solus Mar Justinianus.

3. حنبر مكن مكن مكن مكن
4. حنبر مكن مكن مكن مكن
5. حنبر مكن مكن مكن مكن
6. حنبر مكن مكن مكن مكن

IC. Anno 839. decima quinta
Novembris atrox incendium 3 An-
tiochiam corripuit, quo pars magna
urbis, quæ videlicet terræmotibus
superfuerat, deflagavit. Undenam
id malum cœpisset, hætenus incer-
tum.

7. حنبر مكن مكن مكن مكن
8. حنبر مكن مكن مكن مكن
9. حنبر مكن مكن مكن مكن
10. حنبر مكن مكن مكن مكن

C. Anno 842. mense Julio Edes-
sam venit Mar Demosthenes Roma-
narum copiarum Dux creatus.

4. حنبر مكن مكن مكن مكن
5. حنبر مكن مكن مكن مكن
6. حنبر مكن مكن مكن مكن
7. حنبر مكن مكن مكن مكن
8. حنبر مكن مكن مكن مكن
9. حنبر مكن مكن مكن مكن
10. حنبر مكن مكن مكن مكن

CI. Anno 843. die decima octa-
va Decembris Hunni facta in terras
Romanorum incurfione, vastitatem
longè latèque circumtulērunt usque
ad agrum Alepinorum, & ad duo-
decimum ab urbe Antiochia lapi-
dem. Ea ex clade concepto mœrore
contabuit Mar Demosthenes, & in
urbe Tela die decima Januarii ejus-
dem anni mortuus est.

حنبر مكن مكن مكن مكن
حنبر مكن مكن مكن مكن
حنبر مكن مكن مكن مكن
حنبر مكن مكن مكن مكن

CII. Anno 843. mense Septem-
bri

NOTÆ.

1. Kalendis Aprilis. Eodem die & anno
Justinianum à Justino Cæsarem creatum
fuisse, testantur Procopius in Hist. Arcana
cap. 9. Evagrius lib. 4. cap. 9. Marcellinus in
Chronico, & Auctor Chronici Alexandrini:
ex quibus corrigendus Joannes, qui apud
Dionysium, Justiniani nuncupationem dif-
fert ad annum Græcorum 842. Christi 531.

2. Die 10. Augusti. Kalendis Augusti obi-
isse Justinum, qui in Chronico nostro Justini-
anus hic appellatur, affirmant Evagrius,
& Auctor Chronici Alexandrini loc. citat.
quibus adde Cyrillum Scythopolitanum, licet
uno post die id factum referat, diem sepul-
turæ cum die mortis confundens, ut notat

Pagius ad annum 527. num. 2. non igitur
audiendus Joannes, qui apud Dionysium,
obitum Justini ad alios octo annos protrahit.

3. Incendium. Ut duplex Terræmotus
Antiochiam oppressit, alter nimirum anno
Christi 526. die 29. Maji feria 6. de quo su-
prà, & alter anno 528. die 29. Novembris,
feria 4. de quo Evagrius lib. 4. cap. 6. &
Theophanes ad annum Incarnationis secun-
dum Alexandrinos 521. Ita & duplex incen-
dium corripuit, quod utrumque terræmotum
anteceffit. De primo loquitur Evagrius ini-
tio cap. 5. lib. 4. secundi Incendii solus Auctor
noster meminit.

4. Hunni. Eorum irruptionem recitat
Baronius ad annum 533. num. 10.

1 حَتَّى أَتَى الْمَدِينَةَ وَبَعَثَ إِلَى
عَمَلِهَا خَمْسَ فُتُوحَاتٍ حَتَّى يَكُونَ
وَقَدْ بَلَغَ قَدْرُهَا مِائَةَ أَلْفٍ
مَنْ مَعَهُمْ وَبَعَثَ إِلَى

bri pacem inter Romanos & Perfas
composuit Mar Rufinus 1 Patricius:
eaque ad annum 851. duravit.

وَبَعَثَ إِلَى الْمَدِينَةِ وَبَعَثَ إِلَى
حَتَّى أَتَى الْمَدِينَةَ وَبَعَثَ إِلَى
عَمَلِهَا خَمْسَ فُتُوحَاتٍ حَتَّى يَكُونَ
وَقَدْ بَلَغَ قَدْرُهَا مِائَةَ أَلْفٍ
مَنْ مَعَهُمْ وَبَعَثَ إِلَى

CIII. Anno 844. die sexta De-
cembri ex hoc sæculo migravit Mar
Andreas Episcopus, & conditus est
in æde S. Barlahæ propè ossa Mar
Nonni & Mar Asclepii: eique sub-
rogatus Adæus, Edessam ingressus
est die 28. Augusti anni 844.

وَبَعَثَ إِلَى الْمَدِينَةِ وَبَعَثَ إِلَى
عَمَلِهَا خَمْسَ فُتُوحَاتٍ حَتَّى يَكُونَ
وَقَدْ بَلَغَ قَدْرُهَا مِائَةَ أَلْفٍ
مَنْ مَعَهُمْ وَبَعَثَ إِلَى

CIV. Anno decimo tertio Im-
perii Justiniani, qui fuit annus 850.
Indictione secunda, die quinta Octo-
bris, signum hastæ 2 in speciem in
cælo apparuit.

وَبَعَثَ إِلَى الْمَدِينَةِ وَبَعَثَ إِلَى
عَمَلِهَا خَمْسَ فُتُوحَاتٍ حَتَّى يَكُونَ
وَقَدْ بَلَغَ قَدْرُهَا مِائَةَ أَلْفٍ
مَنْ مَعَهُمْ وَبَعَثَ إِلَى

CV. Hoc eodem anno 3 mense
Augusto Chosroes Persarum Rex
posthabitis pacis fœderibus terras
Romanorum invasit, Suramque,
Alepum, & Antiochiam expugnavit:
Apamea quoque potitus est: motif-
que inde castris, Edessam infestis si-
gnis petiit. Divina autem prote-
gente gratia, nullo eam damno affe-
cit:

N O T Æ.

1 *Rufinus*. Hanc pacem anno sequenti
per Rufinum Patricium transactam, scribit
Marcellinus in Chronico: nimirum, Indi-
ctione xi. Justiniano III. Cos. qui fuit annus
Christi 533. Eam autem usque ad annum
Græcorum 851. Christi 540. durasse, testatur
etiam Procopius lib. 2. de Bell. Pers. cap. 5.
ubi bellum eo anno Romanos inter & Perfas
gestum pluribus describit.

2 *Signum hastæ in speciem*: Procopius
loc. cit. narrat, anno Justiniani 13. Cometam
apparuisse: idque paulo ante, quam Chosroës
Persarum Rex bellum in Romanos moveret:
mense nimirum Octobri, ut in Chronico
nostro notatur, quum Persicum bellum men-
se Majo sequenti susceptum fuerit, ut mox
dicemus. Quare oscitantia amanuensis fa-
ctum existimo, ut pro anno Græcorum 851.
cui Indictio 2. & tertius decimus Justiniani
Imperii annus mense Octobri congruunt,

perperam obrepserit annus 850. cui eodem
Octobri mense Indictio prima, & duodeci-
mus Justiniani annus respondent.

3 *Hoc eodem anno*: nimirum Græco-
rum 851. Christi 540. ut supra ostensum est:
eo enim anno Bellum Persicum inchoatum
mense Majo, ut ait Auctor noster. sed *primo*
vere, ut scribit Procopius lib. 2. cap. 4. de quo
vide Evagrium lib. 4. cap. 25. & sequentibus.
Cedrenus in Compendio pag. 177. miracu-
lum addit inventæ Edessæ Imaginis Achiro-
pætæ: eique tunc urbi Eulalium præfuisse
Episcopum scribit his verbis: Proinde noctu
Eulalio Episcopo apparuit mulier quædam for-
ma & ornatu, quam humana fert natura,
augustiore, monuitque eum supra portam (locum
ac modum simul indicabat) latere abditam
Christi imaginem: qua inventa & recepta,
omnia dextre esset acturus &c. Sed haud du-
bium, quin pro Adæo Eulalius Cedreno ob-
repperit.

حَلِّحُمْ خُمُورَهُمْ وَيَسِّرْ لَهُمُ الْيُسْرَىٰ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

cit: sed acceptis ab urbis magistratu
duobus auri pondo, in Perfidem
copias reduxit.

CVI. Ex antiquis historiis liquet computantibus annos à Christi Domini ad gloriosum Patrem ascensu, quatuor eluviones passam fuisse Benedictam (*Edeslam*) quassatis ea calamitate mœnibus, disjectis turribus, civibusque submerlis : Primam sub Severo Imperatore Romanorum, anno videlicet quingentesimo tertio decimo Græcorum, mense Novembri, quæ urbis mœnia labe fecit. Alteram, qua similiter ejusdem muri corruerunt, sub Diocletiano Imperatore, anno videlicet Græcorum 614. Majo mense. Tertiam similem sub Honorio & Theodosio invictis Imperatoribus, anno videlicet 724. die 18. Martii, feria 3. sub Rabula Edessa Episcopo. Quartam denique sub Justino Imperatore, hoc est, anno 836. Asclepio ejusdem urbis Episcopo.

CVI. Ex antiquis historiis liquet computantibus annos à Christi Domini ad gloriosum Patrem ascensu, quatuor eluviones passam fuisse Benedictam (*Edeslam*) quassatis calamitate mœnibus, disiectis turribus, civibusque submersis : Primam sub Severo Imperatore Romanorum, anno videlicet quingentesimo tertio decimo Græcorum, mense Novembri, quæ urbis mœnia labe fecit. Alteram, qua similiter ejusdem muri corruerunt, sub Diocletiano Imperatore, anno videlicet Græcorum 614. Majo mense. Tertiam similem sub Honorio & Theodosio invictis Imperatoribus, anno videlicet 724. die 18. Martii, feria 3. sub Rabula Edessa Episcopo. Quartam denique sub Justino Imperatore, hoc est, anno 836. Asclepio ejusdem urbis Episcopo.

Series Regum Edessæ.

Ex Chronico I.
Dionysii.

o I. **R**IMUS Edeffeni Regni
institutor *Orrhoës He-*
via filius, de quo su-
prà. Eum Procopius
lib. i. de Bell. Persico cap. 17. *Osroëm*
appellat, his verbis: *Edeffa verò cum*
ipsis circa locis, Osroëna: est enim
Osroës viri nomen, qui hic regnavit
superioribus temporibus, quando hi
coloni Persis sœderati erant: nimirum
Parthis, quorum Rex etiam Persis
dominabatur. Nam Persarum Re-
gnum sub Artaxare, seu Artaxerse
Tom. I.

Artabani Parthorum Regis interfectore restauratum est anno Græcorum 538. Alexandri Mammææ 4. teste Agathia lib. 4. postquam scilicet Regnum Edessæ jam coniderat, ut suprà ex Dionysio notavimus.

II. *Abdo Mazuri filius*: de quo
Dionysius ad annum Abrahæ 1884.

هـ هـ حقه / ملك برقا / هـ هـ
لحده دة فداحه و عتا عته :
Eodem anno regnare capit Edesse
Ggg Abdo

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ مِنْ

Anno 1960. (lege 1964. ut supra ostendi) obiit Rex Edeſſæ: duravit-
que Interregnum anno uno propter
exortas de primatu contentiones (ideſt
uſque ad annum 1965.) Poſtea re-
gnare cepit Maanus, qui Allaba
(hoc eſt, Deus) nuncupatus eſt.
Regnavit autem annis 18. menſibus 5.

Legendum $\int \frac{1}{x} dx$ undecim pro

مِائَتَانِ *duodeviginti*. Obiit enim

anno Abrahæ 1975. non 1983. ut
mox patebit.

X. *Pacorus*. Dionysius:

الْفَا وَالْعَصَا وَالْمُخَيَّمُ مَحَلُّ

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

Anno 1980. obiit Edeſſæ Rex, & re-
gnavit Pacorus annis quinque. Sub-

jungit Dionysius:

هَذَا لَهُ قَعْدَةٌ وَحَدٌّ أَهْلُهُ وَوَدَّ

مَمْلُوكٌ مَوْلَاكَ وَهَدِيَّةٌ لَكَ

ਅੰਤਰਿਕਸ਼ਿਣੁ ਸ੍ਵਾਮੀ

حَفْصَةُ | وَخَبْرٌ : ٥ :

*Eodem anno (quo nimirum Regnum
iniit) Syriam invasit Pacorus unicum
Bar-Zaphrone Duce, & Hyrcanum
atque Phasaëlum Herodis fratrem ca-
ptivos duxit. Atqui Pacorus cum
Bar-Zaphrone, seu Barzapharne,
Syriam & Judæam invasit anno Abra-
hæ 1976. Urbis conditæ 714. ante
Christum 40. ut ex Josepho lib. 14.
Antiq. Jud. cap. 24. probat Pagius in
Appar. num. 77. Eo igitur anno Pa-
corus regnare cepit, non autem an-
no Abrahamæ 1980. ut perperam habet
Dionysius, seu Dionysii exscriptor:
qui etiam in consignandis annis Re-
gni Pacori erravit: non enim annis
quinque, sed tribus regnavit, quum
occisus sit à Ventidio anno Urbis
conditæ 716. ante Christum 38. ut
ostendit idem Pagius in Appar.
num. 85. De Pacori cæde legatur Jo-
Tom. I.*

sephus lib. 14. cap. 27. Dio lib. 49.
Ulserius in Annal. Vet. Testam. anno
ante Christum 40. & Card. Norisius
in Cenotaphiis Pisanis Dissertat. 2
cap. 6. *Regis Parthorum filium* vocat
Iosephus lib. 14. Antiq. Jud. cap. 24.
& lib. 1. de Bello Jud. cap. 11. Nam
Edeffeni Toparchæ Regibus Syriæ
subditi fuerunt, donec Regnum il-
lud sub Seleucidis stetit: quo deleto
& in Provinciæ formam per Roma-
nos redactò, modò Romanis, modò
Parthis fœderati erant, ut indicat
Procopius loc. cit. quum de Ofroë
primo Edeffensorum Rege loquitur:
& clariùs Dio lib. 68. de Abgaro, qui
sub Trajano vivebat: *Is pariter &*
Trajanum, & Parthos metuens, utri-
que parti studebat, ac propterea cum
Traiano congregari noluit. Et lib. 77.
de Antonino Caracalla: *quum ad*
ipsum, tamquam ad amicum Augarus
Rex Ofroënem venisset &c.

XI. *Abgarus*. Dionysius:

آلِفًا ۚ اَعْمَدًا ۚ اَمْدًا ۚ سَقْفًا مَبْنًى

فَعَمَّوْهُ ۝ مَذْكُرٌ لِّحُجَّةٍ ۖ عَمِلَ الْاَلَمَ :

Anno 1985. (lege 1978. ut supra
ostensum est.)

Obitum est) mortuus est Pacorus,
 & regnavit Abgarus annis 3. (le-

XII. *Abgarus Sumacha*, hoc est,

Ruber. Dionysius: حُمْرٌ وَفِيهِ مَلَكٌ

[illegible]

Postea regnavit Abgarus Sumacha an-
nis 2. Nimirum ab anno Ab-

3. Nihilum ab anno Abra-
hæ 1986. usque ad initium an-

XIII. *Maanus Saphelolus*. Dio-

nyfius : عَمَّا لَاؤُا ٥ لَعَدُوْا

وَأَمَّا كَلِمَاتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ يَقُولُونَ هَذَا لَشَيْءٌ يُرِيدُونَ

وَالْمَنْعُ مَعَكُمْ ۖ عَالِمٌ خَبِيرٌ

Anno 1990. regnare cepit Edeſſæ

Maianus, cognomento Saphelul: re-
gnavit autem annis 28. mensibus 7.

XIV. *Maanus Maani filius.*
Dionysius ad annum Abrahamæ 2018.

مدد Ggg ij

*jecta pietate, ad simulacrorum cultum
descendit : statuitque sublata Christi
immagine, statuam dæmonis reponere &c.*

nyfius: $\text{עֲלֵה לְאֻמֵּי אֲרָצֹתָם}$
 $\text{עֲשֵׂה לָהֶם כְּחֹלְלָה וְכַזְּזֹהֶם}$
 $\text{כְּמַזְכֵּר חַיֵּה מִלִּנְתָּה עַל־הֶם}$

XVII. *Maanus Maani frater,*

الْقَمِ قَمَاهُ مَقَاتُ مُبَاهِ مَلَاهُ
دَاهُ اِحْيَاهُ مَلَاهُ وَاَوْهَاهُ مَكْبَاهُ
مَلَاهُ اِسْمَاهُ عِلَاهُ اَوْدَاهُ اِ

XVIII. *Abgarus Maani F. Dio-*

Anno 2081. obiit Maanus Edeſſæ
Rex, & regnum obtinuit Abgarus
Maani filius annis 20.

[illegible]

XX. *Parnataaspates*. Dionysius:

عَنْهُ لَوْ أَنَّهُ لَاقَىٰ مُدَّا مَقَامَهُ
فَبِهِ رَحْمَةً مُّحَلًّا وَهُوَ وَهُوَ
لَكَ وَسَعَةً وَمَعْنَاهُ لَا يَأْخُذُ
بِشَيْءٍ مِنْ دُونِهَا فَبِهِ رَحْمَةً

قَتْنُ . مَعَهُ كُذِّقَ لِسْبُ مَلِكُ
 دُرُؤُوبُ قَنْدُفُ حَتْلَا
 مَنَـئِـيـا كـهـنـا :

Anno 2106. obiit Abgarus Edesæ Rex . Edesænis autem ob Primatus amorem in varias factiones distractis , annos duos interregnum duravit . Postea Regnum Edesæ obtinuit Parnataspatēs annis 3. mens. 10.

XXI. Parnataspatēs junior. Dionysius : هِنَا لَوْنِ الْقَفْ مَعْلَا

مَلِكُ كَهْنَا مَلِكُ مَلِكُ مَلِكُ
 قَنْدُفُ مَنَـئِـيـا كـهـنـا :

Anno 2113. regnavit Edesæ Parnataspatēs mensibus 10. Regno deturbatus videtur à Maano Aiazetæ filio , Abgari fratre , & à Trajano Imperatore Parthis Rex impositus anno Abrahæ 2134. Christi 117. nam Xyphilinus de rebus paulò ante mortem à Trajano gestis hæc tradit : Trajanus metuens , ne Parthi quoque aliquid molirentur , Regem eis dare constituit . Itaque ut Ctesiphontem venit , convocatis in magnam planitiem Romanis omnibus , Parthisque qui tunc aderant , excelsum tribunal conscendit . Ibi apud eos de rebus ab se gestis gloriatur : deinde Parthis Regem Parthamaspatem designat , eique diadema imponit . Et paulo infra eum regno à suis spoliatum refert in hæc verba . Parthi Parthamaspatem detestati , regi suis moribus cæperunt . Trajanum autem Maano Aiazetæ filio , Abgari fratri , (quem & Abgarum appellabant) plurimum fuisse , testatur Dio lib. 68. ut mox videbimus .

XXII. Maanus Aiazetæ F. Dionysius : مَعْلَا مَلِكُ دُرُؤُوبُ

حَتْلَا مَنَـئِـيـا كـهـنـا :

Post eum (hoc est Parnataspatem , seu Parthamaspatem) Maanus Aiazetæ filius regnavit annis 16. mens. 8. Abgarus appellatur Dioni lib. cit. ubi hæc de Trajano . Antiochia quum esset , Augarus Osroënus ei non ille

quidem occurrit ; munera tamen & legatos cum mandatis ab amicitia non alienis misit . Is enim pariter & Trajanum , & Parthos metuens , utrique parti studebat , ac propterea cum Trajano congredi noluit . Et infra . Trajanus Edesam venit , ibique primum Augarum vidit . Et paucis interjectis . Augarus quidem inde Trajani amicitiam meruit , eique tunc epulum præbuit , in quo filium barbaro quodam more saltantem produxit . Loquitur de Arbande Augari filio quem egregia forma præstantem juvenem appellat , ideoque Trajani familiaritatem adeptum . Subjungit Xyphilinus lib. cit. Abgarum à Romanis ad Parthos defecisse , cujus urbem Trajanus per Lucium diripi jussit . Lucius , inquit , præclare se gessit , recuperavitque Nisibin : Edesam expugnavit , direptamque incendit . Quæ ab anno Abrahæ 2128. Christi 112. gesta fuisse , ostendit Pagius ad annum 105. nu. 4. Paulò nimirum , antequam Maanus , seu Abgarns , in vivis esse desineret .

XXIII. Maanus Maani F. Dionysius : هِنَا لَوْنِ الْقَفْ مَعْلَا

مَلِكُ مَلِكُ مَلِكُ مَلِكُ مَلِكُ
 دُرُؤُوبُ قَنْدُفُ حَتْلَا
 مَنَـئِـيـا كـهـنـا :

Anno 2130. regnare cepit Edesæ Maanus Maani filius ; regnavit autem annis 23. & transfugit ad Romanos : nimirum anno Abrahæ 2154. Christi 138. quo Antoninus Pius Imperium auspicatus est , teste Pagio . Idem de Antonino Pio tradit Jul. Capitolinus : Abagarum Regem ex Orientis partibus sola auctoritate deduxit : quæ verba se haud satis bene intelligere ingenuè fatetur Tillemontius tom. 8. pag. 280. Capitolin parle du Roy Abgare sous Tite Antonin : mais on n'entend pas bien , ce qu'il en dit . Sed ex Dionysii Chronico clarissima iis lux affulget .

XXIV. Vales Sabari F. Dionysius : هِنَا لَوْنِ الْقَفْ مَعْلَا

مَلِكُ

Anno 2154. regnavit Edeſſæ Valer Sabari filius annis 2. nimirum donec Maanus (quem Abgarum Capitoli- nus appellat) regno ſuo per Anto- ninum Pium reſtitutus eſt, ut mox ex Dionyſio patebit.

Dionysius: مَدَحُهُ

Post eum (ideſt Valem) regno potitus eſt Maanus Ajazeta filius, poſtquam ex Romanorum ditione rediit. Regnavit autem annis 12. Summa verò omnium annorum quibus regnavit, anni 36. abſque iis, quos apud Romanos exegit.

وَعَدْنِي وَأَعَدَّ لِي مَقْعِدًا فِي الْجَنَّةِ
وَأَعَدَّ لِي مَقْعِدًا فِي الْجَنَّةِ

Anno 2169. regnavit Edessa Abgarus Maani filius annis 35. nimirum ab anno Christi 152. usque ad annum 187. Sub hoc natus est Bardesanes, ut refert Auctor Chronici Edesseni, de quo S. Epiphanius hæref. 56. *Augaro Edessenorum Principi viro Sanctissimo familiaris erat primum, & simul ejus adjutor, & ipsius eruditionis particeps.* Porro Bardesane[m] Abgaro auctorem fuisse, ut lege lata decerneret, nequis seipsum in honorem Cibeles eviraret, scribit Eusebius lib. 5. de Præpar. cap. 10.

nyfius: ٤٨٤ ٥٨٤ ٦٨٤ ٧٨٤ ٨٨٤ ٩٨٤ ١٠٨٤ ١١٨٤ ١٢٨٤ ١٣٨٤ ١٤٨٤ ١٥٨٤ ١٦٨٤ ١٧٨٤ ١٨٨٤ ١٩٨٤ ٢٠٨٤ ٢١٨٤ ٢٢٨٤ ٢٣٨٤ ٢٤٨٤ ٢٥٨٤ ٢٦٨٤ ٢٧٨٤ ٢٨٨٤ ٢٩٨٤ ٣٠٨٤ ٣١٨٤ ٣٢٨٤ ٣٣٨٤ ٣٤٨٤ ٣٥٨٤ ٣٦٨٤ ٣٧٨٤ ٣٨٨٤ ٣٩٨٤ ٤٠٨٤ ٤١٨٤ ٤٢٨٤ ٤٣٨٤ ٤٤٨٤ ٤٥٨٤ ٤٦٨٤ ٤٧٨٤ ٤٨٨٤ ٤٩٨٤ ٥٠٨٤ ٥١٨٤ ٥٢٨٤ ٥٣٨٤ ٥٤٨٤ ٥٥٨٤ ٥٦٨٤ ٥٧٨٤ ٥٨٨٤ ٥٩٨٤ ٦٠٨٤ ٦١٨٤ ٦٢٨٤ ٦٣٨٤ ٦٤٨٤ ٦٥٨٤ ٦٦٨٤ ٦٧٨٤ ٦٨٨٤ ٦٩٨٤ ٧٠٨٤ ٧١٨٤ ٧٢٨٤ ٧٣٨٤ ٧٤٨٤ ٧٥٨٤ ٧٦٨٤ ٧٧٨٤ ٧٨٨٤ ٧٩٨٤ ٨٠٨٤ ٨١٨٤ ٨٢٨٤ ٨٣٨٤ ٨٤٨٤ ٨٥٨٤ ٨٦٨٤ ٨٧٨٤ ٨٨٨٤ ٨٩٨٤ ٩٠٨٤ ٩١٨٤ ٩٢٨٤ ٩٣٨٤ ٩٤٨٤ ٩٥٨٤ ٩٦٨٤ ٩٧٨٤ ٩٨٨٤ ٩٩٨٤ ١٠٠٨٤ ١٠١٨٤ ١٠٢٨٤ ١٠٣٨٤ ١٠٤٨٤ ١٠٥٨٤ ١٠٦٨٤ ١٠٧٨٤ ١٠٨٨٤ ١٠٩٨٤ ١١٠٨٤ ١١١٨٤ ١١٢٨٤ ١١٣٨٤ ١١٤٨٤ ١١٥٨٤ ١١٦٨٤ ١١٧٨٤ ١١٨٨٤ ١١٩٨٤ ١٢٠٨٤ ١٢١٨٤ ١٢٢٨٤ ١٢٣٨٤ ١٢٤٨٤ ١٢٥٨٤ ١٢٦٨٤ ١٢٧٨٤ ١٢٨٨٤ ١٢٩٨٤ ١٣٠٨٤ ١٣١٨٤ ١٣٢٨٤ ١٣٣٨٤ ١٣٤٨٤ ١٣٥٨٤ ١٣٦٨٤ ١٣٧٨٤ ١٣٨٨٤ ١٣٩٨٤ ١٤٠٨٤ ١٤١٨٤ ١٤٢٨٤ ١٤٣٨٤ ١٤٤٨٤ ١٤٥٨٤ ١٤٦٨٤ ١٤٧٨٤ ١٤٨٨٤ ١٤٩٨٤ ١٥٠٨٤ ١٥١٨٤ ١٥٢٨٤ ١٥٣٨٤ ١٥٤٨٤ ١٥٥٨٤ ١٥٦٨٤ ١٥٧٨٤ ١٥٨٨٤ ١٥٩٨٤ ١٦٠٨٤ ١٦١٨٤ ١٦٢٨٤ ١٦٣٨٤ ١٦٤٨٤ ١٦٥٨٤ ١٦٦٨٤ ١٦٧٨٤ ١٦٨٨٤ ١٦٩٨٤ ١٧٠٨٤ ١٧١٨٤ ١٧٢٨٤ ١٧٣٨٤ ١٧٤٨٤ ١٧٥٨٤ ١٧٦٨٤ ١٧٧٨٤ ١٧٨٨٤ ١٧٩٨٤ ١٨٠٨٤ ١٨١٨٤ ١٨٢٨٤ ١٨٣٨٤ ١٨٤٨٤ ١٨٥٨٤ ١٨٦٨٤ ١٨٧٨٤ ١٨٨٨٤ ١٨٩٨٤ ١٩٠٨٤ ١٩١٨٤ ١٩٢٨٤ ١٩٣٨٤ ١٩٤٨٤ ١٩٥٨٤ ١٩٦٨٤ ١٩٧٨٤ ١٩٨٨٤ ١٩٩٨٤ ٢٠٠٨٤ ٢٠١٨٤ ٢٠٢٨٤ ٢٠٣٨٤ ٢٠٤٨٤ ٢٠٥٨٤ ٢٠٦٨٤ ٢٠٧٨٤ ٢٠٨٨٤ ٢٠٩٨٤ ٢١٠٨٤ ٢١١٨٤ ٢١٢٨٤ ٢١٣٨٤ ٢١٤٨٤ ٢١٥٨٤ ٢١٦٨٤ ٢١٧٨٤ ٢١٨٨٤ ٢١٩٨٤ ٢٢٠٨٤ ٢٢١٨٤ ٢٢٢٨٤ ٢٢٣٨٤ ٢٢٤٨٤ ٢٢٥٨٤ ٢٢٦٨٤ ٢٢٧٨٤ ٢٢٨٨٤ ٢٢٩٨٤ ٢٣٠٨٤ ٢٣١٨٤ ٢٣٢٨٤ ٢٣٣٨٤ ٢٣٤٨٤ ٢٣٥٨٤ ٢٣٦٨٤ ٢٣٧٨٤ ٢٣٨٨٤ ٢٣٩٨٤ ٢٤٠٨٤ ٢٤١٨٤ ٢٤٢٨٤ ٢٤٣٨٤ ٢٤٤٨٤ ٢٤٥٨٤ ٢٤٦٨٤ ٢٤٧٨٤ ٢٤٨٨٤ ٢٤٩٨٤ ٢٥٠٨٤ ٢٥١٨٤ ٢٥٢٨٤ ٢٥٣٨٤ ٢٥٤٨٤ ٢٥٥٨٤ ٢٥٦٨٤ ٢٥٧٨٤ ٢٥٨٨٤ ٢٥٩٨٤ ٢٦٠٨٤ ٢٦١٨٤ ٢٦٢٨٤ ٢٦٣٨٤ ٢٦٤٨٤ ٢٦٥٨٤ ٢٦٦٨٤ ٢٦٧٨٤ ٢٦٨٨٤ ٢٦٩٨٤ ٢٧٠٨٤ ٢٧١٨٤ ٢٧٢٨٤ ٢٧٣٨٤ ٢٧٤٨٤ ٢٧٥٨٤ ٢٧٦٨٤ ٢٧٧٨٤ ٢٧٨٨٤ ٢٧٩٨٤ ٢٨٠٨٤ ٢٨١٨٤ ٢٨٢٨٤ ٢٨٣٨٤ ٢٨٤٨٤ ٢٨٥٨٤ ٢٨٦٨٤ ٢٨٧٨٤ ٢٨٨٨٤ ٢٨٩٨٤ ٢٩٠٨٤ ٢٩١٨٤ ٢٩٢٨٤ ٢٩٣٨٤ ٢٩٤٨٤ ٢٩٥٨٤ ٢٩٦٨٤ ٢٩٧٨٤ ٢٩٨٨٤ ٢٩٩٨٤ ٣٠٠٨٤ ٣٠١٨٤ ٣٠٢٨٤ ٣٠٣٨٤ ٣٠٤٨٤ ٣٠٥٨٤ ٣٠٦٨٤ ٣٠٧٨٤ ٣٠٨٨٤ ٣٠٩٨٤ ٣١٠٨٤ ٣١١٨٤ ٣١٢٨٤ ٣١٣٨٤ ٣١٤٨٤ ٣١٥٨٤ ٣١٦٨٤ ٣١٧٨٤ ٣١٨٨٤ ٣١٩٨٤ ٣٢٠٨٤ ٣٢١٨٤ ٣٢٢٨٤ ٣٢٣٨٤ ٣٢٤٨٤ ٣٢٥٨٤ ٣٢٦٨٤ ٣٢٧٨٤ ٣٢٨٨٤ ٣٢٩٨٤ ٣٣٠٨٤ ٣٣١٨٤ ٣٣٢٨٤ ٣٣٣٨٤ ٣٣٤٨٤ ٣٣٥٨٤ ٣٣٦٨٤ ٣٣٧٨٤ ٣٣٨٨٤ ٣٣٩٨٤ ٣٤٠٨٤ ٣٤١٨٤ ٣٤٢٨٤ ٣٤٣٨٤ ٣٤٤٨٤ ٣٤٥٨٤ ٣٤٦٨٤ ٣٤٧٨٤ ٣٤٨٨٤ ٣٤٩٨٤ ٣٥٠٨٤ ٣٥١٨٤ ٣٥٢٨٤ ٣٥٣٨٤ ٣٥٤٨٤ ٣٥٥٨٤ ٣٥٦٨٤ ٣٥٧٨٤ ٣٥٨٨٤ ٣٥٩٨٤ ٣٦٠٨٤ ٣٦١٨٤ ٣٦٢٨٤ ٣٦٣٨٤ ٣٦٤٨٤ ٣٦٥٨٤ ٣٦٦٨٤ ٣٦٧٨٤ ٣٦٨٨٤ ٣٦٩٨٤ ٣٧٠٨٤ ٣٧١٨٤ ٣٧٢٨٤ ٣٧٣٨٤ ٣٧٤٨٤ ٣٧٥٨٤ ٣٧٦٨٤ ٣٧٧٨٤ ٣٧٨٨٤ ٣٧٩٨٤ ٣٨٠٨٤ ٣٨١٨٤ ٣٨٢٨٤ ٣٨٣٨٤ ٣٨٤٨٤ ٣٨٥٨٤ ٣٨٦٨٤ ٣٨٧٨٤ ٣٨٨٨٤ ٣٨٩٨٤ ٣٩٠٨٤ ٣٩١٨٤ ٣٩٢٨٤ ٣٩٣٨٤ ٣

XXVIII. *Magnus Abgari F.*

حیاتیات کے مسائل :

Postea (nimirum post Abgarum) *regnavit Maanus ejus filius ann.26.* Sed ex Chronico Edeffeno legendum

annis 12. hoc est, ab anno Abra-
hæ 2204. Christi 188. ad annum
Abr. 2216. Christi 200. nam Abga-
rus Maani filius in eodem Chronico
laudatur ad annum Græcorum 513.
& 517. hoc est, anno Christi 202. &
206. ut mox patebit.

XXIX. *Abgarus Maani F. Ede-*
fenorum Regum postremus, regna-
vit ab anno Abr. 2216. Christi 200.
usque ad annum Abrahæ 2233. Chri-
sti 217. Hunc Eusebius ex Africano
in Chronico *Virum Sanctum* appel-
lat, & sub Macrino Imp. regnasse
scribit in hæc verba: *Abgarus vir*
Sanctus regnavit Edeßæ, ut vult Afri-
canus. Auctor Chronici Edesseni ad
annum Græcorum 513. *submersionem*
Edeßæ sub eodem refert: & anno
Græcorum 517. *Palatium* extruxisse
ipsum narrat. Severo Imperatori
filios suos obsides eum dedisse, te-
statur Herodianus: *Sed & Rex*
Osroënorum Augarus (inquit) *ad*
eundem (Severum) *transfugit,* *tra-*
ditisque obsidio liberis, fidem suam au-
ctoravit, sagittariorumque vim ma-
gnam misit auxilio. Ab eodem Se-
vero Romam maxima pompa per-
ductum, tradit Dio lib. 79. *Aurelius*
inquit, *Zoticus Pseudantonini jussu*
statim raptus ex certaminibus, Romam
maxima pompa perductus est, quanta
non venit Augarus Severi, aut Tiri-
dates Neronis temporibus. Id anno
Christi 203. Severi 11. accidisse,
ostendit Pagius num. 4. A Caracalla
demum comprehensum fuisse, & in
vincula conjectum, ex Dione lib. 77.
suprà notavimus.

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لَكَ شَاكِرِيْنَ
وَالَّذِي هُوَ يُدْرِكُ الْاَشْيَافَ وَهُوَ يُدْرِكُ الْوَعْدَ وَمَا لَهُ مُعْجِلٌ

Sacramentum Regis abscondere justum est; mirabilia autem Dei, æquum est omni tempore prædicare, & omnibus palam facere. Neque verò inconditum, aut insolens accidet audientium auri- bus, si hoc loco inferamus prodigium diebus nostris à Deo patratum per unum ex Apostolis suis per eandem, quam ipse illis contulit, virtutem. Quidam Arabs, quum ea gens in terras Romanorum irrupisset, venit ad Monasterium S. Abelis agri Edes- feni, ibique tantisper commoratus est. Eo in loco quum vidisset monasterii Janitorem, persuasumque haberet eum esse virum religiosum, humilem, benignum, cunctisque divinis virtuti- bus ornatum, magnam auri vim ipsi tradidit, hæc præfatus. Hoc depositum mihi servato: & si quidem re- diero, quod meum est, si recipiam: sin autem me interiisse cognoveris, pau- peribus erogato. Discessit ille: & Monachus depositum clam, & sine ullo teste effossa humo recondit. Arabes verò quum triennium sæpe in Romano- rum terris transegissent, Deo ita dis- ponente Monachus interim hujus mundi fluctibus ereptus moritur, abs- que eo quod cuiquam secretum illud patefecisset. Saraceno itaque repetenti depositum, responsum est, Janitorem diem suum obiisse. Verum quum ille instaret, & suum aurum reposceret; contra verò Monachi dicerent, nihil hujus rei ipsis compertum, nec quid- quam hujusmodi à Monacho qui au- rum acceperat, audivisse; Saracenus utpote vir inter suos spectatissimus, Monachos acriter urgebat, commina- tus, ni aurum sibi redderetur, se Mo- nasterium eversurum &c. Pergit de- inde Monachorum consternationem describere, quum Saracenus nec precibus, nec interposito jurejuran- do adduci potuisset, ut crederet, nullam obtendi fraudem, sed rem ita se habere, ut Monachi illi narrabant. Episcopum verò, ad quem illi Cæ-

Tom. I.

nobilitate profugerunt, vicem illorum commiserunt, ad Cœmeterium Monasterii, ubi ille Monachus humatus fuerat, venisse: *Ibique*, prosequitur Dionysius, *ad tumbam illius Beati procumbens, oravit: post orationem thus adolevit, & odorem suavem lacrymarum cordis sui coram Salvatore adjecit.* Deinde accedens ad fores sepulcri cum firma fide, quæ etiam Divinas virtutes operatur, *inclamavit. N. N. surge in nomine Domini nostri. Continuo in pedes stetit ille hilari vultu, perinde atque si nunquam sepulcri corruptionem passus fuisset.* Tum verò à *S. Abibo interrogatus, ubi aurum illius Saraceni deposuisset, locum designavit: deinde eodem annuente, iterum se in sepulcro composuit. Episcopus effossa humo, aurum reperit: repertum Saraceno reddidit: quo accepto ille à Monachorum vexatione cessavit.*

٥٦٠ **أَبَا** هُجْرٌ لَنَا مِنْ قَدْحٍ **أَبَا**
 وَحَسْ هُجْرٌ **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** : جَمْرٌ
 وَرَأْسٌ هُجْرٌ هُجْرٌ هُجْرٌ **أَبَا** **أَبَا**
 لَنَا هُجْرٌ وَوَقَدْ لَحَسَ هُجْرٌ
 قُنْفُ **أَبَا** هُجْرٌ **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا**
 وَفَحْ **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا**
 قَدْ وَجَدَ لَنَا **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا**
أَبَا **أَبَا** : **أَبَا** **أَبَا** . فَلَ هُجْرٌ
 حَقَّقَ وَوَقَدْ . **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا**
 وَحَسْ **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا**
 قَدْ رَفَعَا **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا**
أَبَا سَلَا وَحَسْ قَدْ **أَبَا** **أَبَا** .
 حَسْ **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا**
 هُجْرٌ **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** .
أَبَا : **أَبَا** **أَبَا** . **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا**
أَبَا **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا**
أَبَا **أَبَا** . **أَبَا** **أَبَا** . **أَبَا** **أَبَا**
أَبَا **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا**
أَبَا **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** **أَبَا** :

quum à nemine in urbem admiffus fuerit, idcirco quæ post ejus ordinationem subsequuta sunt facinora, silentio præterire duximus. Atque ita Edeffa absque Episcopo mansit. Hætenus Dionysius.

CAPUT XXXI.

Xystus Episcopus.

I.
Xysti ætas, &
dignitas.

XYSTUS cujusdam Ecclesiæ Episcopus (nomen quippè urbis necdum eruere licuit,) claruisse videtur sæculo quinto: Nilo enim, Palladio, atque Hieronymo conjungitur apud Sobensem in Catalogo pag. 41. Joannes verò Apameensis sexti sæculi Scriptor, de quo mox sermo erit, ejusdem testimonio utitur in Epist. ad Leontium Cod. Nitr. XVII. fol. 142. Syri, qui vel bona, vel mala fide multa Catholicorum, Hæreticorumque Auctorum opera sub speciosis Græcorum, & Latinorum Patrum nominibus, teste Evagrio lib. 3. cap. 21. sexto sæculo venditare cœperunt, Xystum quoque nostrum, qui Syrus fuisse videtur, ut stylus ejusdem declarat, ex incertæ Sedis Episcopo Romanum Pontificem fecere, non alia ut opinor ratione, quàm propter nominis similitudinem. Hinc apud Joannem Apameensem, & in Codice nostro Syriaco VI.

Episcopus Romæ *ܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ* appellatur: quem etiam titulum reliqui Anaphorarum descriptores editæ sub ejus nomine Liturgiæ præfigere solent. Et quidem Xystum Episcopali dignitate fuisse, colligitur tum ex Episcopi titulo, quo passim decoratur, tum ex eo quod Anaphoram condiderit, quæ solis Episcopis apud Syros tribuitur, ut rectè observat Renaudotius tom. 2. Liturg. Orient. pag. 398. Romanum autem Pontificem nequaquam fuisse,

se, suadet Græcorum Latinorumque altum de scriptis, quæ sub ejus nomine circumferuntur, silentium. Idem Renaudotius tom. cit. pag. 142. de Xysti Liturgia loquens, existimat, Jacobitas sententias quasdam ex pseudopigraphis transtulisse in collectanea sua, ex quibus commodas aliquot suis erroribus animadvertere sibi visi sunt. Verosimilius puto, nullum esse in operibus, quæ Xysti nomen præferunt, suppositionis vitium: præsertim quum nihil in eis occurrat, quod hæresim monophysitarum sapiat; sed Syros utpote criticæ nondum peritos, quæ sub Xysti nomine Opera viderunt, ea Romano illi Pontifici oscitanter adjudicasse.

Atque hac de causa eundem Xystum arbitror à Sobensi Græcis Scriptoribus adjunctum fuisse in Catalogo, ubi ejus scripta recenset his verbis:

ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ ܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ ܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ

Xystus edidit Librum Sermonum, eumque, qui de Amantibus Deum inscribitur. Hunc nondum nacti sumus: Priorem verò, qui Liber Sermonum à Sobensi appellatur, habemus in Codice nostro Syriaco VI. à

fol. 298. sub hoc titulo. *ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ*

ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ

Selecti Sermones S. Mar Xysti Episcopi Romæ. Tres autem sunt, iique valdè prolixi, & in complura Apophthegmata, seu brevissima Capitula

divisi. Primus incipit: *ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ*

ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ

ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ

ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ

ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ

ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ

ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ

ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܬܝܡ ܡܢ ܪܘܡܐ

II.
Ejusdem scripta Ascetica.

Deus ex Divinorum operum aequalitate verus esse Deus creditur. Homo vero ex operum suorum præstantia, verus